

Gemeenteraad van Hengelo
Postbus 18
7550AA Hengelo

Gemeente Hengelo

Postbus 18
7550 AA Hengelo

Onderwerp	Zaaknummer	Uw kenmerk	Datum
Scenario's transformatie sociaal domein t.b.v. politieke markt	3445851		6 juli 2022

Geachte heer/mevrouw,

Op 30 juni jl. ontving uw gemeenteraad ons verzoek voor een politieke markt op 12 juli a.s., aansluitend op de bespreking van de Zomerbrief. Om met elkaar van gedachten te wisselen over de transformatie van het sociaal domein.

Bij die brief zat al een bijlage met een schets van de (financiële) ontwikkelingen in Hengelo (hoofdstuk 1) en het strategisch denkkader en een aantal schuifknoppen aan de hand waarvan wij uitgangspunten voor de transformatie hebben geformuleerd (hoofdstuk 2). Wij hebben aangegeven dat de uitgangspunten nog uitgewerkt zouden worden in scenario's, om ons gesprek tijdens de politieke markt wat meer concreet te maken. Wij horen graag wat u hiervan vindt, zodat wij uw zienswijze op de keuzes al kunnen meenemen bij de uitwerking van een transformatieplan.

Wij realiseren ons dat dit erg kort dag is, maar wij zetten veel druk achter dit proces met het oog op de (financiële) houdbaarheid van ons sociaal domein. Tegelijkertijd willen wij uw gemeenteraad zo goed mogelijk meenemen in de stappen die wij zetten en daarover zo gericht mogelijk het gesprek voeren. Vandaar dat wij u toch ook de scenario's nog toesturen.

Centrale vraag bij de politieke markt is "Wat wilt u ons meegeven voor de uitwerking van de uitgangspunten én (een van) de scenario's in een transformatieplan?".

Vervolg

Zoals in de vorige brief is aangegeven, zullen wij na de politieke markt de keuzes in de zomer uitwerken in het transformatieplan (het 'wat' en 'waarom' en met welk verwacht financieel effect). De financiële paragraaf van het transformatieplan zal vervolgens onderdeel uitmaken van de Beleidsbegroting 2023-2026 en in lijn met de planning van de Beleidsbegroting voor besluitvorming worden voorgelegd aan uw gemeenteraad.

Wij veronderstellen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Vermeld altijd het zaaknummer als u contact opneemt met de gemeente.

Bezoekadres
Burgemeester van der
Dussenplein 1

E-mailadres
gemeente@hengelo.nl
Telefoonnummer
14-074

2

3445851

de secretaris,

[Signature]

14-074

Vermeld altijd het zaaknummer als u contact opneemt met de gemeente.

Scenario's

Voor een toekomstbestendig Sociaal Domein voor Hengelo

Woord vooraf

Voorliggende scenario's zijn tot stand gekomen op basis van een basisfilosofie. Bij de invulling van de scenario's is gebruik gemaakt van denkrichtingen en voorstellen uit de organisatie. Deze zijn tot stand gekomen met de uitdrukkelijke instructie om vanuit ambtelijke professionaliteit te zoeken naar maatregelen, zonder politieke of maatschappelijke wenselijkheid. Wij zien uiteraard dat deze scenario's moeten worden gezien in politieke en maatschappelijke context.

Elk scenario moet daarmee gezien worden als een denkrichting op met een financiële vingeroefening. Het sociaal domein is echter geen domein voor exacte wetenschap. Bij de doorrekening is uitgegaan van de ons bekende monitorgegevens en inschattingen van effecten van deze denkrichtingen. Daarnaast liggen onder de berekeningen van het besparingspotentieel deels aannames die enerzijds vanuit de praktijk gevalideerd moeten gaan worden en anderzijds nog een verdere verdieping vragen. Ook maken de benodigde, incidentele investeringen nog geen onderdeel van deze berekeningen.

De financiële effecten zijn daarmee in deze fase globaal bekend. Voor de nadere uitwerking in een transformatieplan en de realisatie die daaruit volgt zal ook een investeringsparagraaf worden opgenomen.

Belangrijk: elk scenario is een uitgebalanceerd verhaal. Elke aanpassing op een onderdeel in het scenario heeft inhoudelijk en financieel effect op de andere onderdelen in dat scenario.

Inhoudsopgave

Scenario 1 “Nieuw sociaal contract”	5
Algemeen	6
Preventie Scenario 1	6
Voorliggend Scenario 1	7
Maatwerk Scenario 1	7
Doorrekening Scenario 1	9
Scenario 2 – Nieuw Hengelo’s Model	11
Algemeen	13
Preventie Scenario 2	13
Voorliggend Scenario 2	14
Maatwerk Scenario 2	14
Doorrekening Scenario 2	17
Scenario 3 – Geleide transformatie	19
Algemeen	19
Voorliggend Scenario 3	20
Preventie Scenario 3	21
Maatwerk Scenario 3	22
Doorrekening Scenario 3	25
Scenario’s op een rij	26
Begrippenlijst	27

Deel uit maken van de samenleving en meedoen is voor veel mensen belangrijk. Soms is daar ondersteuning bij nodig. Bijvoorbeeld omdat u door een beperking, ziekte of uw leeftijd niet kunt werken en/ of niet alles zelf kunt doen.

Samen onderzoeken wat écht nodig is

Vaak zijn oplossingen heel dichtbij. Meestal kunnen familie, vrienden, kennissen en burens de hulp geven die nodig is. Ook zijn er welzijns- of vrijwilligersorganisatie, die uitkomst kunnen bieden. En soms kunt u zelf iets kopen of lenen dat uw dagelijks leven wat makkelijker maakt. Lukt het écht niet om uw problemen op die manier op te lossen? De gemeente kijkt dan samen met u of hulp nodig is.

Wat mag u van de gemeente verwachten?

De gemeente biedt hulp:

- Bij het zoeken naar werk en inkomen (participatiewet),
- Bij opvoeden en opgroeien (jeugdwet) en
- omdat u door een beperking, ziekte of uw leeftijd niet alles zelf kunt doen (Wmo).

Om te bepalen wat écht nodig is heeft de gemeente eerst een gesprek met u. Tijdens het gesprek gaat het onder andere over:

- uw persoonlijke situatie
- wat u zelf al heeft gedaan om de problemen op te lossen
- wat u zelf nog kunt doen
- wat mensen om u heen voor u kunnen doen

Blijkt dat u echt hulp nodig heeft? Dan stelt de gemeente een zorgcontract met u op, waarin duidelijk staat welke zorg u krijgt, voor hoe lang en wat er van u verwacht wordt.

Hulp voor wie dat echt nodig heeft

Bij het leveren van hulp let de gemeente op de kosten. Dat betekent dat zij niet alle problemen kan oplossen. Sommige problemen of

beperkingen moet u helaas accepteren. Hoe vervelend dat ook is. Maar de gemeente helpt u wel om zoveel mogelijk verder te kunnen met uw dagelijks leven. Met hulp en zorg die écht nodig is.

Wat verwacht de gemeente van u?

Bij het beoordelen of u écht hulp nodig heeft, kijkt de gemeente onder andere naar:

- Uw voorbereiding op de toekomst. Weet u nu al dat u in de toekomst hulp nodig heeft? Dan verwacht de gemeente dat u daar nu al rekening mee houdt. Bijvoorbeeld door op tijd te zoeken naar een andere woning. Of te sparen voor aanpassingen in een woning. Maar ook het op tijd regelen van hulp na een geplande operatie.
- Uw eigen mogelijkheden. De gemeente kijkt naar wat u zelf heeft gedaan om voor een oplossing te zorgen en welke eigen mogelijkheden u heeft gebruikt. Bijvoorbeeld bij het vinden van een baan. Daarbij kijkt de gemeente ook naar uw financiële mogelijkheden.
- Gratis alternatieven. De gemeente lost niet alles op. Heeft u beperkingen? Maar kunt u zonder hulp van de gemeente meedoen aan het dagelijks leven? Of kunt u terecht bij een gratis voorziening in de buurt? Dan gaat dat voor. En dan hoeft de gemeente uw probleem niet op te lossen.
- De goedkoopste oplossing. Is er voor een melding meer dan één voorziening die voor een oplossing kan zorgen? Dan kiest de gemeente voor de goedkoopste oplossing.

Scenario 1 “Nieuw sociaal contract”

Basisfilosofie: We gaan uit van het huidige stelsel met regionaal ingekochte ondersteuning met aanbieders en partijen, maar het verwachtingspatroon tussen inwoner, aanbieder en gemeente wordt anders.

Kernwoorden

normaliseren, soberder, eigen bijdrage, eigen kracht, verwachtingspatronen anders, zakelijker en meer kostenbewust bij inwoner, aanbieder en gemeente

Boodschap – *aan het begin van elk scenario vindt u de fictieve folder, om een beeld te schetsen op welke wijze de gemeente met haar inwoners zou communiceren, in het geval dat scenario gekozen wordt. Hieronder nog even kort die centrale boodschap.*

Wat mogen onze inwoners van de gemeente verwachten?

De gemeente biedt hulp:

- Bij het zoeken naar werk en inkomen (participatiewet),
- Bij opvoeden en opgroeien (jeugdwet) en
- omdat mensen door een beperking, ziekte of uw leeftijd niet alles zelf kunt doen (Wmo).

Om te bepalen wat écht nodig is heeft de gemeente eerst een gesprek met de inwoner. Tijdens het gesprek gaat het onder andere over:

- hun persoonlijke situatie
- wat ze zelf al heeft gedaan om de problemen op te lossen
- wat ze zelf nog kunt doen
- wat mensen om hen heen kunnen doen

Blijkt dat de inwoner echt hulp nodig heeft? Dan stelt de gemeente een ondersteuningscontract met de inwoner op, waarin duidelijk staat welke ondersteuning men krijgt, voor hoe lang en wat er van de klant of cliënt verwacht wordt.

Hulp voor wie dat echt nodig heeft

Bij het leveren van hulp let de gemeente op de kosten. Dat betekent dat zij niet alle problemen kan oplossen. Sommige problemen of beperkingen moeten mensen helaas accepteren. Hoe vervelend dat ook is. Maar de gemeente helpt wel om zoveel mogelijk verder te kunnen met het dagelijks leven. Met hulp en ondersteuning die écht nodig is.

Wat verwacht de gemeente van de inwoners?

Bij het beoordelen of inwoners écht hulp nodig heeft, kijkt de gemeente onder andere naar:

- De voorbereiding op de toekomst. Weten mensen nu al dat zij in de toekomst hulp nodig hebben? Dan verwacht de gemeente dat zij daar nu al rekening mee houden. Bijvoorbeeld door op tijd te zoeken naar een andere woning. Of te sparen voor aanpassingen in een woning. Maar ook het op tijd regelen van hulp na een operatie.
 - De eigen mogelijkheden. De gemeente kijkt naar wat men zelf heeft gedaan om voor een oplossing te zorgen en welke eigen mogelijkheden men heeft gebruikt. Bijvoorbeeld bij het vinden van een baan. Daarbij kijkt de gemeente ook naar de financiële mogelijkheden.
 - Gratis alternatieven. De gemeente lost niet alles op. Hebben mensen beperkingen? Maar kunnen zij zonder hulp van de gemeente meedoen aan het dagelijks leven? Of kunnen zij terecht bij een gratis voorziening in de buurt? Dan gaat dat voor. En dan hoeft de gemeente hun probleem niet op te lossen.
 - De goedkoopste oplossing. Is er voor een melding meer dan één voorziening die voor een oplossing kan zorgen? Dan kiest de gemeente voor de goedkoopste oplossing.
-

Algemeen

Werk & Inkomen

In scenario 1 focussen we op normaliseren, versoberen en eigen kracht. Binnen Werk & Inkomen is er, anders dan bij Jeugd en Wmo, in mindere mate sprake van beleidsvrijheid bij het uitvoeren van de Participatiewet. Dit maakt dat besparingsmogelijkheden eerder te vinden zijn in het anders organiseren van het werk en de afspraken met onze partners, dan in een rigoureuze andere koers. Op korte termijn zijn wel besparingen mogelijk die niet onder de kopjes *Voorliggend*, *maatwerk* of *preventie* in te delen zijn. In het kort gaat het er dan om met minder mensen en minder geld dezelfde doelgroep bedienen. In eerste instantie levert dit een besparing op, terwijl op de lange termijn de reële mogelijkheid bestaat dat dit structureel juist meer geld gaat kosten. In de praktijk blijkt namelijk dat aandacht werkt. Hoe meer tijd er geïnvesteerd wordt in een klant, hoe groter de kans is dat hij of zij uiteindelijk uitstroomt uit de uitkering.

Bij dit scenario beperken en versoberen we maatwerk Wmo en brengen we delen daarvan onder in het voorliggend veld.

Ongeacht welk scenario willen we binnen jeugd kostenbewustzijn verhogen, de veiligheidsketen efficiënter en effectiever inrichten en intensiveren op de aanpak zorgfraude.

We verhogen het kostenbewustzijn bij onze inwoners, maar ook bij de professionals die werkzaam zijn in de uitvoering van het sociaal domein. We moeten er als gehele samenleving meer bewust van zijn dat 1 pot geld maar 1 keer uitgegeven kan worden. Dit doen we enerzijds door inzicht te geven in het investeringsbudget en hiermee een verantwoordelijkheidsgevoel en bewustzijn te creëren (we laten inwoners letterlijk zien in de afgegeven beschikking wat de hulp en/of ondersteuning kost). Anderzijds investeren we in het uitvoeren van een kosten-batenanalyse door professionals in het sociaal domein (intern en bij onze partners). Hier zetten we op in bij huidige professionals, maar ook bij de professionals van de toekomst, door intensief samen te werken met de opleidingsinstituten (ROC van Twente, Saxion, UT, Windesheim) en de kosten-batenanalyse toe te voegen in het curriculum van de opleiding(en). Dit kan echter gevolgen hebben voor het werkplezier van hulpverleners, die niet voor niets voor een ‘zorgend’ beroep hebben gekozen.

In Hengelo hebben we in 2025 een veiligheidsketen die efficiënt en effectief met elkaar samenwerkt ten behoeve van onze jeugdigen en gezinnen. Voor het vereenvoudigen en voorkomen van dubbelingen van deze keten sluiten we regionaal, via de gelden van de centrumgemeente Enschede, aan bij de landelijke lijn “het toekomstscenario kind- en gezinsbescherming” dat per 2026 op de planning staat.

Daarnaast gaan we er lokaal voor zorgen dat we voldoende inzet hebben voor onderzoek en toetsing om de grondige aanpak voor het tegen gaan van zorgfraude te intensiveren en ook daadwerkelijk kosten terug te vorderen.

Preventie Scenario 1

Werk & Inkomen (Werk EERST)

Preventie, met de focus op normaliseren en eigen kracht, bij Werk & Inkomen betekent dat we de instroom in de bijstand proberen te beperken. Dit doen we door een nadrukkelijke voorlichting over rechten en plichten van de bijstand, voordat er überhaupt een aanvraag is ingediend. Als inwoners zich toch melden voor een uitkeringsaanvraag, onderzoeken we in eerste instantie op alle mogelijke manieren of iemand richting werk kan om zodoende op eigen kracht in een inkomen te voorzien. Het arbeidspotentieel is dan ook niet alleen bij de aanvraag van een bijstandsuitkering onderwerp van gesprek, maar krijgt (nog) meer dan nu ook aandacht bij een aanvraag Wmo, Jeugd en schuldhulpverlening. De huidige arbeidsmarkt biedt hiervoor ook mogelijkheden. Bovendien heeft werk een preventieve werking, het is de kortste weg uit de ondersteuning en het biedt inwoners perspectief.

Niet voor alle inwoners is (betaald) werk op dit moment een reële optie. Als een inwoner zich meldt voor een ondersteuningsaanvraag, kan een gesprek over werk ervaren worden dat de vraag om ondersteuning niet goed gehoord is. Het focussen op eigen kracht terwijl een inwoner net de stap heeft gezet om ondersteuning te vragen, kan zelfs een negatief effect hebben op het proces waarin iemand zit. Daarnaast bestaat het risico dat werkgevers extra belast worden, doordat zij kandidaten krijgen die mogelijk minder intrinsiek gemotiveerd zijn voor de hen aangereikte vacature en/of dat ze meer begeleiding moeten geven op de werkplek.

Preventie jeugd

In scenario 1 focussen we op eigen kracht, versoberen en eigen bijdrage. We investeren niet extra in preventie, maar om eigen kracht en versobering te ondersteunen maken we gebruik van positieve gedragsbeïnvloeding. Als een inwoner een investering van de overheid vraagt, stellen wij de wedervraag: *wat doe jij hier zelf voor terug? Welke investering lever jij zelf aan onze maatschappij?* Hiermee willen we bereiken dat ondersteuning minder vanzelfsprekend wordt en benadrukken we wederkerigheid. Daarmee ondersteunen we maatregelen die betrekking hebben op maatwerk.

Voorliggend Scenario 1

Wmo

De gemeente en inwoner maken nieuwe afspraken met elkaar over ondersteuningsvragen, we normaliseren en versoberen. Bij inwoners met zowel individuele als groepsbegeleiding kijken we kritisch naar dubbeling. Dubbeling wordt voorkomen of afgebouwd. Verder indiceren we geen OB1 meer, zowel individueel als groepsgericht. We gaan er van uit dat het grootste deel van de inwoners die het betreft terecht kan bij de voorliggende voorzieningen en een kleiner deel aangewezen zal zijn op ondersteuning in de OB2. Ondersteuning wordt anders georganiseerd door onder meer uitbreiden en doorontwikkelen van de bestaande [Wijkhuizen](#) en [bij Mozart](#)). De omvang van de doelgroep die een beroep doet op deze voorliggende voorzieningen en de zwaarte van de problematiek van deze doelgroep en hun hulpvraag zal toenemen. Het organiseren en uitbreiden van de voorliggende voorzieningen wordt bekostigd met een 'fixed budget'-afpraak. Activiteiten worden dan dichterbij huis georganiseerd en vervoer wordt daarmee goedkoper. Delen van de ondersteuning worden door inwoners zelf betaald, denk hierbij aan maaltijden, materiaalkosten en/of vervoer. Met de aanbieder(s) binnen de voorliggende voorzieningen maken we afspraken over een afbakening binnen de voorliggende voorziening; hoe vaak en lang kan een inwoner gebruik maken van voorzieningen, waarbij kostenbeheersing leidend is.

Wanneer een inwoner zich meldt met een individuele hulpvraag dan zetten we een consulent (die andere taken toebedeeld krijgt) in vanuit de gemeente. Deze aanpak is al effectief gebleken voor jongvolwassenen ([Kickstart](#)). De consulent gaat direct met de hulpvraag aan de slag, begeleidt naar een voorliggende voorziening. Als dit niet meteen mogelijk is, biedt hij/zij eerst kortdurend ondersteuning of verwijst naar een maatwerkvoorziening bij een langduriger ondersteuningsnoodzaak.

Voorliggend Jeugd

In scenario 1 gaan we dubbelingen, waarbij inwoners zowel individuele- als groepsbegeleiding ontvangen, waar mogelijk voorkomen en afbouwen. De voorkeur hierin is zoveel mogelijk op groepsbegeleiding in te zetten en de individuele begeleiding af te bouwen. Hiermee richten we ons op normaliseren en het versoberen van maatwerk. Daarnaast willen we er naartoe werken dat we binnen jeugd geen OB 1 meer gaan indiceren, zowel individueel als groepsgericht. Voor deze indicaties zoeken we waar echt noodzakelijk een andere passende oplossing in het voorveld. Het anders organiseren van de voorliggende voorzieningen in de wijk(en), maakt dat dit deel van de maatwerkvoorzieningen niet meer nodig is (uitzondering op specialistisch verblijf). Daarnaast verwachten wij ook meer van de voorliggende voorzieningen, omdat we bepaalde geïndiceerde ondersteuning (waaronder OB1) in de toekomst hier willen wegzetten. Het is van belang om de kwaliteit van de voorliggende voorzieningen te waarborgen. En hoe blijven we binnen de basisvoorziening aandacht houden voor versobering, zodat het geen verschuiving wordt maar echt een versobering.

Maatwerk Scenario 1

Werk & Inkomen

Zoals gezegd is er binnen Werk & Inkomen, anders dan bij Jeugd en Wmo, in mindere mate sprake van beleidsvrijheid bij het uitvoeren van de wettelijke taken. Voor wat betreft het armoedebeleid hebben we wel lokale invloed op:

- de omvang van de doelgroep die we hiervan gebruik laten maken;

- de inhoud van de regelingen en;
- de hoogte van de bijdragen die we verstrekken.

De gemeente Hengelo heeft al jaren een adequaat niveau aan voorzieningen op het gebied van bijzondere bijstand en minimaregelingen voor inwoners met een inkomen tot 120% van het wettelijk sociaal minimum. Met als uitgangspunt dat de regelingen de participatie van alle Hengeloërs blijven ondersteunen. We hebben daarbij bijzondere aandacht voor kinderen. Binnen scenario 1 stellen we voor de bijzondere bijstand en minimaregelingen aan te passen met de focus op normaliseren, versoberen en eigen kracht. Dat kan op 2 manieren:

Variant a: versoberen en normaliseren

We vinden het bijvoorbeeld normaal dat je als ouder zelf de kinderwagen aanschaft, zelf kleding en schoenen koopt voor je kind, een oplossing zoekt om binnen je budget aan sport te doen en ook zelf rekening houdt met de aanschaf van een rollator of scootmobiel. Uiteraard houden we er rekening mee dat er mensen zijn die dat niet kunnen. Daarvoor hebben we regelingen. Ook gaan we de inhoud van de regelingen en de vorm waarin deze verstrekt worden versoberen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan het niet langer verstrekken van een kledingbon aan gezinnen met kinderen of het verstrekken van bijzondere bijstand voor een wasmachine enkel nog in de vorm van een lening.

Variant b: grootte doelgroep

Met een taakstelling op het budget voor bijzondere bijstand en minimabeleid maken we de doelgroep die van deze regelingen gebruik maakt kleiner door de inkomensgrens te verlagen naar 110% of zelfs 100%.

Bij deze varianten is aandacht nodig voor de mogelijke gevolgen. Inwoners die gebruik maken van deze regelingen zitten financieel op een bestaansminimum. Als we op welke manier dan ook voor versobering kiezen, raakt dat deze doelgroep voelbaar. Bovendien bestaat het gevaar van een waterbedeffect. Op het moment dat deze regelingen deels of voor een bepaalde groep wegvallen, vergroot je de kans dat deze inwoners op enig moment een beroep moeten doen op regelingen als schuldhulpverlening of de basisvoorzieningen Jeugdhulp of Wmo. In hoeverre dat daadwerkelijk aan de orde zal zijn is moeilijk voorspelbaar. In scenario 1 is de taakstelling groter dan bij scenario 2 en 3.

Wmo

Maatwerk wordt zo sober mogelijk ingezet, de kernwaarde is normaliseren. Bij de inzet van maatwerk heeft groepsgerichte ondersteuning de voorkeur. Er wordt uit gegaan van een bundeling van hulpvragen in een doelgroepenpak. Nu zien we bijvoorbeeld dat bij de hulpvragen “leren omgaan met sociale situaties” en “communicatie met instanties” gekozen wordt voor de inzet van individuele begeleiding. Deze hulpvragen maken we onderdeel van groepsbegeleiding.

Daarnaast gaat het in dit scenario over het benutten van eigen mogelijkheden. Er wordt ook bij de maatwerkvoorzieningen gevraagd om een bijdrage als het gaat om maaltijden, materiaalkosten en/of vervoer. Deze kosten zullen gelijk zijn aan de kosten voor een inwoner die deelneemt aan een voorliggende voorziening, om de kloof tussen een maatwerkvoorziening en voorliggende voorziening te verkleinen.

De afgelopen decennia is er een cultuur ontstaan waarbij inwoners vanzelfsprekend naar de gemeente gaan op het moment dat ze een hulpvraag hebben en daarbij verwachten dat de gemeente de oplossing aanbiedt en de volledige kosten hiervoor draagt. Om de bewustwording van de kosten van het verstrekken van een voorziening/ondersteuning te verhogen nemen we deze kosten op in de beschikking.

We zien bij een grotere groep inwoners dat hulpvragen ontstaan uit situaties waarop geanticipeerd had kunnen worden. Bijvoorbeeld een oudere inwoner die merkt dat het traplopen moeilijk wordt. Nu wordt een voorziening toegekend (traplift, verhuiskostenvergoeding), maar je kunt ook stellen dat deze inwoner jaren de kans heeft gehad om te sparen voor noodzakelijke aanpassingen in zijn woning of (afhankelijk van de woningmarkt) zich eventueel had kunnen oriënteren op een andere woning. In andere levensfasen (kinderen krijgen en het huis hier op inrichten) is dit al wel vanzelfsprekend. NB: Bij een acuut ontstane hulpvraag heeft een inwoner doorgaans geen alternatieven en hebben zij de ontstane situatie niet kunnen voorzien.

Wij kijken kritisch naar langlopende trajecten waarbij we onder meer kijken naar de effectiviteit van de ondersteuning, of er alternatieven zijn bij de voorliggende voorzieningen, is inzet van een vrijwilliger mogelijk of is een andere wetgeving van toepassing (bijvoorbeeld de WLZ).

Deze maatregelen grijpen fors in op de maatwerkvoorzieningen, aangezien we meer eigen verantwoordelijkheid vragen van inwoners en ze dit niet gewend zijn.

En wordt van inwoners een maatschappelijke tegenprestatie gevraagd.

In scenario 1 leggen we meer de focus op normaliseren, versoberen en het benutten van eigen mogelijkheden. We gaan een nieuw sociaal contract aan met onze inwoners, waarbij we expliciet aandacht hebben voor de eigen bijdrage van de inwoner ter verbetering van de eigen situatie. Het is niet meer zozeer de vraag of, maar hoe inwoners te stimuleren om zelf weer meer verantwoordelijkheid te nemen. Waar noodzakelijk is er een mogelijkheid tot inzet van aanvullende voorliggende voorzieningen; toegankelijk, in de wijk, gezinsgericht op alle leefgebieden en tijdelijk van aard. Hierbij maken we inzichtelijk naar onze inwoners hoeveel we investeren in hun welzijn en voor welke duur we dat van plan zijn. Tevens organiseren we ondersteuning niet meer op elke afzonderlijk vraag, maar zetten we vol in op een groepsgerichte aanpak en standaardiseren van inzet binnen de voorliggende voorziening. Voor het grootste gedeelte van onze jeugdigen en gezinnen is dit afdoende en kennen we geen specialistische jeugdhulp meer toe (versoberen). Voor sommige jeugdigen blijft verblijf noodzakelijk, we richten ons op verblijf zo thuis mogelijk (pleegzorg/gezinshuizen) en gaan door zakelijk partnerschap en meer focus te leggen op (goedkopere) alternatieven sturen op verminderen van instroom en versnellen van uitstroom bij verblijf in een jeugdhulporganisatie. Hierbij maken we onder andere gebruik van de werkwijze toekomstplannen en de doorbraakmethode. Daar waar bij verblijf extra ondersteuning nodig is zal een groepsgerichte aanpak het uitgangspunt zijn en de focus liggen op versoberen. Kanttekening bij deze vorm van verwachtingsmanagement (nieuwe sociaal contract) tussen gemeente en inwoner is dat inwoners dit niet als prettig ervaren en weerstand voelen. De inwoner toont kwetsbaarheid door ondersteuning of hulp te vragen en wij verwachten daarin dan eigen inzet en oplossend vermogen.

Doorrekening Scenario 1

Doorrekening			
Jeugd	€	2023	€ 964.000
		2024	€ 774.000
		2025	€ 1.114.000
		2026	€ 1.244.000

Doorrekening			
Wmo	€	2023	€ - 50.000
		2024	€ 637.000
		2025	€ 2.025.00
		2026	€ 4.307.000

Doorrekening			
W&I	€	2023	€ 591.000
		2024	€ 1.266.000
		2025	€ 1.266.000
		2026	€ 1.266.000

Totaal Scenario 1	€		
	€	2023	€ 1.506.000
		2024	€ 2.677.000
		2025	€ 4.405.000
		2026	€ 6.817.000

De meeste mensen redden zich prima zelf. Maar sommige mensen hebben hulp en ondersteuning nodig. In de gemeente Hengelo kunt u met uw hulpvraag terecht bij verschillende voorzieningen bij u in de wijk.

Zelf op zoek naar een passende oplossing

Vaak zijn oplossingen heel dichtbij. Meestal kunnen familie, vrienden, kennissen en bureaus de hulp geven die nodig is. Lukt het niet om uw problemen op die manier op te lossen? Dan zijn er in de Hengelose wijken verschillende mogelijkheden, om u verder te kunnen helpen. Bijvoorbeeld een koffieochtend voor allochtone ouderen die eenzaam zijn. Of hulp bij uw administratie en geldzaken. Of opvoedondersteuning aan ouders die het even niet meer zo goed weten.

Welke basisvoorzieningen zijn er?

De gemeente heeft verschillende basisvoorzieningen in de wijken, om mensen te ondersteunen bij allerlei vragen en problemen in het dagelijkse leven. Kijk op www.basiszorginhengelo.nl naar de mogelijkheden in uw buurt. Daar leest u ook hoe u zich kunt aanmelden voor een activiteit of ondersteuning. Heeft u hulp nodig bij het zoeken? Neem dan contact op met Wijkkracht (telefoon xxx). De voorzieningen in de wijk zijn voor iedereen gratis toegankelijk. U hoeft dus geen doorverwijzing te hebben van bijvoorbeeld uw huisarts.

Wat als u geen passende oplossing kunt vinden?

De gemeente Hengelo wil mensen graag laagdrempelig en dichtbij huis helpen. Maar soms is er (tijdelijk) meer nodig. De gemeente kan aanvullend op de basisvoorzieningen in de wijk ondersteuning bieden:

- Bij het zoeken naar werk en inkomen (participatiewet),
- Bij zwaardere problemen met opvoeden en opgroeien (jeugdwet) en
- omdat u door een beperking, ziekte of uw leeftijd niet alles zelf kunt doen (Wmo).

Wat verwacht de gemeente van u?

De gemeente gaat met u in gesprek om te beoordelen of u écht hulp nodig heeft aanvullend op de basisvoorzieningen. Daarbij kijkt de gemeente onder andere naar:

- Uw voorbereiding op de toekomst. Weet u nu al dat u in de toekomst hulp nodig heeft? Dan verwacht de gemeente dat u daar nu al rekening mee houdt. Bijvoorbeeld door op tijd te zoeken naar een andere woning. Of te sparen voor aanpassingen in een woning. Maar ook het op tijd regelen van hulp na een operatie.
- Uw eigen mogelijkheden. De gemeente kijkt naar wat u zelf heeft gedaan om voor een oplossing te zorgen en welke eigen mogelijkheden u heeft gebruikt. Bijvoorbeeld bij het vinden van een baan. Daarbij kijkt de gemeente ook naar uw financiële mogelijkheden.
- De goedkoopste oplossing. Is er voor een melding meer dan één voorziening die voor een oplossing kan zorgen? Dan kiest de gemeente voor de goedkoopste oplossing.

Scenario 2 – Nieuw Hengelo's Model

Basisfilosofie: het moet vooral anders: dichtbij het gewone leven, in de wijk, algemeen toegankelijker. We gaan voor kaderstellend taakgericht zakelijk partnerschap, een beperkt aantal partijen voor ondersteuning, andere governance en besturingsfilosofie en we zorgen dat arbeidspotentieel wordt herkend in de wijk. Dat kunnen we voor de Wmo beter lokaal dan voor de Jeugd. Het kaderstellend taakgericht zakelijk partnerschap is ook ons uitgangspunt voor nieuw (verplicht) regionaal in te kopen ondersteuning.

Kernwoorden

Wijkgericht, sociale basis inzetten en vergroten, Basisondersteuning en algemene voorzieningen, minder maatwerk, budget kaderstellend, fixed budget, omslag in 2025.

Boodschap– *aan het begin van elk scenario vindt u de fictieve folder, om een beeld te schetsen op welke wijze de gemeente met haar inwoners zou communiceren, in het geval dat scenario gekozen wordt. Hieronder nog even kort die centrale boodschap*

Zelf op zoek naar een passende oplossing

Vaak zijn oplossingen heel dichtbij. Meestal kunnen familie, vrienden, kennissen en burens de hulp geven die nodig is. Lukt het niet om problemen op die manier op te lossen? Dan zijn er in de Hengelose wijken verschillende mogelijkheden, om inwoners verder te kunnen helpen. Bijvoorbeeld een koffieochtend voor allochtone ouderen die eenzaam zijn. Of hulp bij administratie en geldzaken. Of opvoed-ondersteuning aan ouders die het even niet meer zo goed weten.

Welke basisvoorzieningen zijn er?

De gemeente heeft verschillende basisvoorzieningen in de wijken, om mensen te ondersteunen bij allerlei vragen en problemen in het dagelijkse leven.

Op www.basiszorginhengelo.nl staan de mogelijkheden per buurt. Daar leest men ook hoe men zich kan aanmelden voor een activiteit of ondersteuning. Wijkkracht (telefoon xxx) biedt ondersteuning aan mensen die het lastig vinden om zelf (digitaal) hun weg te vinden.

De voorzieningen in de wijk zijn voor iedereen gratis toegankelijk. men hoeft dus geen doorverwijzing te hebben van bijvoorbeeld de huisarts.

Wat als u geen passende oplossing kunt vinden?

De gemeente Hengelo wil mensen graag laagdrempelig en dichtbij huis helpen. Maar soms is er (tijdelijk) meer nodig. De gemeente kan aanvullend op de basisvoorzieningen in de wijk ondersteuning bieden:

- Bij het zoeken naar werk en inkomen (participatiewet),
 - Bij zwaardere problemen met opvoeden en opgroeien (jeugdwet) en
 - omdat mensen door een beperking, ziekte of hun leeftijd niet alles zelf kunnen doen (Wmo).

Wat verwacht de gemeente?

De gemeente gaat in gesprek met de mensen om te beoordelen of zij écht hulp nodig hebben, aanvullend op de basisvoorzieningen. Daarbij kijkt de gemeente onder andere naar:

- De voorbereiding op de toekomst. Weten mensen nu al dat ze in de toekomst hulp nodig hebben? Dan verwacht de gemeente dat zij daar nu al rekening mee houden. Bijvoorbeeld door op tijd te zoeken naar een andere woning. Of te sparen voor aanpassingen in een woning. Maar ook het op tijd regelen van hulp na een operatie.
 - De eigen mogelijkheden. De gemeente kijkt naar wat men zelf heeft gedaan om voor een oplossing te zorgen en welke eigen mogelijkheden men heeft gebruikt. Bijvoorbeeld bij het vinden van een baan. Daarbij kijkt de gemeente ook naar de financiële mogelijkheden.
 - De goedkoopste oplossing. Is er voor een melding meer dan één voorziening die voor een oplossing kan zorgen? Dan kiest de gemeente voor de goedkoopste oplossing
-

De basis

Wij kiezen ervoor de ondersteuning meer lokaal – in de wijken – te organiseren. Met minder aanbieders, zakelijk partnerschap als basis, een taakgerichte bekostiging en waarbij wij samen creëren, leren en ontwikkelen. Wij zien de volgende driedeling van onze ondersteuning:

- Sociale basis
- Basisondersteuning
- Specialistische zorg

Meerwaarde hiervan is dat inwoners snel en blijvend in beeld zijn, de begeleiding direct toegankelijk en laagdrempelig is, wij makkelijk kunnen op- en afschalen, er ruimte voor professionals is, er prikkels voor creatieve oplossingen zijn en minder administratieve lasten.

De sociale basis

Een sterke sociale basis bestaat uit actieve inwoners die zich vrijwillig inzetten voor elkaar, de wijk en de stad, plus een (infra)structuur die daarop aansluit. Daarmee bedoelen wij alle voorzieningen die volwassenen, jongeren en kinderen helpen stevig in het leven te staan. Het gaat om onderwijs, kinderopvang, sportvoorzieningen, welzijn, cultuur, openbare gezondheidszorg, jeugdgezondheidszorg, etc. Ook de buitenschoolse opvang 'plus' (nu nog een pilot) hoort wat ons betreft bij deze sociale basis. Dan gaat het over normaliseren en de ondersteuning inbedden in het gewone leven. Door een goede sociale basis zijn onze inwoners in staat zelf de vraagstukken die zij tegenkomen op te pakken. Veel inwoners redden zichzelf prima en zoeken even steun in hun eigen netwerk of in de basisvoorzieningen in onze gemeente.

De kernopgave is om de sociale basis op zo'n manier te versterken dat iedereen – dus ook de kwetsbare inwoner – kan meedoen en prettig kan samenleven in de wijk en stad. Dit doen wij niet alleen, maar in samenwerking met onze inwoners en partners in de stad, al dan niet met een financiële ondersteuning (subsidiëring). Samen bepalen wij de maatschappelijke doelen.

De basisondersteuning

Wanneer inwoners zich niet redden met steun van het eigen netwerk en de sociale basis, kijken wij of extra ondersteuning nodig is. Hierbij gaan wij ervan uit dat problemen bij het leven horen en ook niet elk probleem (door ons) opgelost kan en hoeft te worden. Wanneer toch extra ondersteuning nodig is, kijken wij kritisch wat een inwoner hierin zelf kan doen en/of financieren. Wij zijn scherper aan de poort en zullen onder andere kijken naar en adviseren over voorliggende voorzieningen binnen de sociale basis. Bij basisondersteuning denken wij aan (lichtere) vormen van individuele begeleiding, groepsbegeleiding (dagbesteding, dagopvang), ambulante jeugdhulp, schuldhulpverlening, loonkostensubsidies, etc. We richten die zo lokaal mogelijk in.

De specialistische ondersteuning

Daar waar de basisondersteuning niet toereikend is, maken wij gebruik van specialistische ondersteuning. Ondersteuning voor een aantal doelgroepen of een type aanbod dat minder geschikt is om lokaal vorm te geven als basisondersteuning. Voor de specialistische ondersteuning is een indicatie of verwijzing nodig. Wij hebben het hier over (hoog-)specialistische jeugdhulptaken, jeugdbescherming, jeugdreclassering, jeugdzorg plus, Weinig Voorkomende Hoog Specialistische (WVHS) jeugdzorg, (coördinatie op-) crisis- en spoedhulp en Wonen & Verblijf incl. duurzame gezinsvormen.

Ook bij de specialistische ondersteuning kijken wij kritisch of het nodig is, en is ons credo "alleen wanneer strikt noodzakelijk" en "niet langer dan nodig".

Nieuw zakelijk partnerschap:

Oude contracten met aanbieders voor Wmo, Jeugd, Vervoer en Huishoudelijke Ondersteuning (HO) lopen af. Dat biedt kansen om opnieuw aan de voorkant afspraken te maken. Naast het normaliseren en de wijkgerichte aanpak is de filosofie dat het zakelijk partnerschap uit gaat van gezamenlijke inrichting en governance op het stelsel dat nodig is waar de sociale basis ontoereikend is. We maken daarom afspraken met een beperkt aantal partijen. Waarbij ook een gezamenlijke verantwoordelijkheid hoort bij het gemeenschapsgeld. En waarbij de financiering niet direct gekoppeld is aan afspraken op casusniveau.

Volgens verschillende theorieën op control moet dat enerzijds kaderstellend zijn voor het gedrag en de samenwerking en anderzijds moet het stimuleren tot creatief ondernemerschap en bijsturing. Dat lijkt een tegenstelling. In het Hengelo's model zien we daarom 4 kritische succesfactoren voor een succesvol zakelijk partnerschap op Hengelo's schaal:

1. Kaders vooraf scherp
2. Gezamenlijke waarden voor een samenwerkend stelsel
3. Beweging volgen en monitoren
4. Ruimte voor partners voor bijsturen binnen kaders

Algemeen

In scenario 2 focussen we op het gewone leven, dichtbij in de wijk en algemeen toegankelijk. Waar voor Jeugd en Wmo geldt dat het lonend kan zijn het systeem dichtbij huis en lokaal te organiseren, geldt dat de arbeidsmarkt juist regionaal meer kansen biedt. Dit maakt dat besparingsmogelijkheden eerder te vinden zijn in het optimaliseren van de ketensamenwerking en andere regionale partners, dan zaken in een voorliggend veld organiseren. Dit is geen quick win, maar gaat op de lange termijn zeker aan onze doelmatigheid bijdragen. Optimaliseren van de keten leidt tot gerichtere ondersteuning om te komen tot maximale participatie van onze inwoners met als uiteindelijk doel uitstroom naar betaald werk of werk met ondersteuning.

We verhogen het kostenbewustzijn bij onze inwoners, maar ook bij de professionals die werkzaam zijn in de uitvoering van het sociaal domein. We moeten er als gehele samenleving meer bewust van zijn dat 1 pot geld maar 1 keer uitgegeven kan worden. Dit doen we enerzijds door inzicht te geven in het investeringsbudget en hiermee een verantwoordelijkheidsgevoel en bewustzijn te creëren. We laten inwoners letterlijk zien in de afgegeven beschikking wat de hulp en/of ondersteuning kost. Anderzijds investeren we in het uitvoeren van een kosten-batenanalyse door professionals in het sociaal domein (intern en bij onze partners). Hier zetten we op in bij huidige professionals, maar ook bij de professionals van de toekomst, door intensief samen te werken met de opleidingsinstituten (ROC van Twente, Saxion, UT, Windesheim) en de kosten-batenanalyse toe te voegen in het curriculum van de opleiding(en). Dit kan gevolgen hebben voor het werkplezier van hulpverleners, die niet voor niets voor een 'zorgend' beroep hebben gekozen.

In Hengelo hebben we in 2025 een veiligheidsketen die efficiënt en effectief met elkaar samenwerkt ten behoeve van onze jeugdigen en gezinnen. Voor het vereenvoudigen en voorkomen van dubbelingen van deze keten sluiten we regionaal, via de gelden van de centrumgemeente Enschede, aan bij de landelijke lijn "het toekomstscenario kind- en gezinsbescherming" dat per 2026 op de planning staat.

Daarnaast gaan we er lokaal voor zorgen dat we voldoende inzet hebben voor onderzoek en toetsing om de grondige aanpak voor het tegen gaan van zorgfraude te intensiveren en ook daadwerkelijk kosten terug te vorderen.

Preventie Scenario 2

In scenario 2 focussen we op dichtbij het gewone leven, in de wijk en algemeen toegankelijk. Om dit meer vorm te geven maken we gebruik van positieve gedragsbeïnvloeding. We kijken in dit scenario expliciet naar de samenwerking met verschillende partners, ook buiten de gebaande paden. Zo verkennen we de samenwerking met bedrijven en organisaties die jeugd in dienst hebben. Om te onderzoeken of zij ook iets voor de jongeren in Hengelo kunnen betekenen. Hiermee creëren we een gedeelde maatschappelijke verantwoordelijkheid in de stad, en letterlijk meer mogelijkheden.

Als een inwoner een investering van de overheid vraagt, stellen wij de vraag: wat doe jij hier zelf voor terug? Welke investering lever jij zelf in onze maatschappij? We gaan de vraag zo stellen dat men voelt dat ze ook echt iets terug willen doen, voor een ander of de maatschappij in z'n geheel.

Dit kan tot gevolg hebben dat inwoners zich bezwaard voelen om hulp of ondersteuning te vragen terwijl ze het naar eigen zeggen 'verdienen' of nodig hebben. Er kan teveel druk komen te liggen op de inwoners die ondersteuning vragen. De positieve gedragsbeïnvloeding die we beogen te behalen, kan ook negatief uitpakken en weerstand oproepen. Het zou zelfs het 'imago' van de gemeente kunnen veranderen, hoe men naar de overheid kijkt (vertrouwen in de overheid vermindert juist).

Voorliggend Scenario 2

Wmo

De ondersteuning in Hengelo wordt anders georganiseerd in een nieuw Hengelo's model, waar voorliggend en maatwerk in de wijk, nabij de inwoner, georganiseerd wordt met een 'fixed budget' afspraak met aanbieder(s). We sturen met de preferente partner(s) op impact en doelen en minder op activiteiten en uren. Er is een duidelijk afbakening in financiële en inhoudelijke verantwoordelijkheid tussen gemeente en aanbieder(s). Het zakelijk partnerschap wordt verregaand uitgewerkt en de basis hiervoor is vertrouwen en een gedeelde verantwoordelijkheid.

We hebben een gezamenlijke strategische opgave, we co-creëren en maken samen keuzes, dit scenario gaat uit van sturen door samen te leren 'lerend stelsel'. Wij maken samen zakelijkere afspraken met aandacht voor goed opdrachtgever- en opdrachtnemerschap en maken SMART afspraken met preferente aanbieders. Wij indiceren geen OB1 meer, deze ondersteuning verschuift naar de basisondersteuning.

Voor de inwoners betekent dit dat ondersteuning laagdrempelig, dichtbij georganiseerd gaat worden. De 'knip' tussen voorliggende voorzieningen en maatwerk wordt minder zichtbaar omdat ook inwoners met nu een maatwerkvoorziening voor de ambulante begeleiding of deelname aan dagbesteding in de wijk of in Hengelo terecht kunnen. Voor de aanbieder(s) in de wijk betekent dit een herijking omdat ze een meer diverse en mogelijk zwaardere doelgroepen achter de voordeur krijgen. Het risico is dat er een toename van het gebruik van ondersteuning is als het dichtbij huis en onbeperkt beschikbaar is. Er is een duidelijke afbakening nodig. Het kan betekenen dat een deel van de doelgroep alsnog weer bij de gemeente aanklopt voor een duurdere maatwerkvoorziening als de aanbieder(s) in de basisondersteuning niet aan de gestelde vraag kan voldoen.

Jeugd

In scenario 2 voorkomen we dubbelingen, waarbij inwoners zowel individuele- als groepsbegeleiding ontvangen en bouwen die af waar we ze zien. We gaan samen met partners zoveel mogelijk op groepsbegeleiding en groepsgerichte aanpak inzetten en zo veel mogelijk de individuele begeleiding afbouwen. Hiermee richten we ons op normaliseren en aansluiten bij het gewone leven. Daarnaast willen we er naartoe werken dat we binnen jeugd geen OB 1 meer gaan indiceren, zowel individueel als groepsgericht. Voor deze indicaties zoeken we waar echt noodzakelijk naar een andere passende oplossing in het voorveld. Het anders organiseren van de voorliggende voorzieningen in de wijk(en) en afspraken maken met onze partners hierover, maakt dat dit deel van de maatwerkvoorzieningen niet meer nodig is.

Het risico hierbij is dat de omvang van deze verschuiving nu niet goed te overzien is voor het voorliggende veld, terwijl we de opdracht al wel hier beleggen, dit heeft mogelijk effect op de kwaliteit van ondersteuning.

Maatwerk Scenario 2

Werk & Inkomen

Om de ketensamenwerking te optimaliseren werken we toe naar een nieuwe infrastructuur van de keten UWV - Uitvoeringsorganisatie - SWB - Werkplein. De optimalisatie van de keten stelt ons in staat het re-integratie-instrumentarium nog effectiever in te zetten en betere matches naar (betaald) werk voor een complexer wordende doelgroep te maken. De slagingskans van dit proces is afhankelijk van de beschikbare capaciteit bij zowel de gemeente als onze ketenpartners. Het zal in eerste instantie een investering vragen in tijd en mogelijk ook geld. Neemt niet weg dat het dichtbij huis en in de wijk organiseren van ondersteuning, daar waar onze inwoners leven en participeren, er toe bijdraagt dat arbeidspotentieel sneller en beter wordt herkend. Denk daarbij aan de doelgroep jeugd (ouders van) en inwoners met een Wmo ondersteuning, maar ook de inwoners die gebruik maken van de algemene voorzieningen in de wijk.

Voor wat betreft het armoedebeleid hebben we lokale invloed op:

- de omvang van de doelgroep die we hiervan gebruik laten maken;
- de inhoud van de regelingen en;
- de hoogte van de bijdragen die we verstrekken.

De gemeente Hengelo heeft al jaren een adequaat niveau aan voorzieningen op het gebied van bijzondere bijstand en minimaregelingen voor inwoners met een inkomen tot 120% van het wettelijk sociaal minimum. Met als uitgangspunt dat de regelingen de participatie van alle Hengeloërs blijven ondersteunen. We hebben daarbij bijzondere aandacht voor kinderen.

Variant a: normaliseren

Binnen scenario 2 gaan we onderzoeken of we op het gebied van (ondersteuning bij) participatie kunnen aansluiten bij reeds bestaande regelingen en algemeen toegankelijke initiatieven. Daarnaast gaan we nog meer dan nu inzetten op het vinden van oplossingen dichtbij het gewone leven, in de wijk. Denk daarbij aan laagdrempelige en betaalbare (participatie) activiteiten in de wijk, bijvoorbeeld sporten of vrijwilligerswerk in het wijkcentrum, en soms kunnen ook familie, vrienden, kennissen en burens de hulp geven die nodig is.

Variant b: grootte doelgroep

Met de sociale basis op orde en om zodoende de kosten voor de bijzondere bijstand en het minimale leed te beperken of te verlagen stellen we binnen scenario 2 voor de bijzondere bijstand en minimale regelingen aan te passen. Bijvoorbeeld door de doelgroep die van deze regelingen gebruik maakt te verkleinen door de inkomensgrens te verlagen naar 110% of zelfs 100% of de inhoud van de regelingen versoberen. Hierbij vragen we wel aandacht voor de mogelijke gevolgen. De inwoners die gebruik maken van deze regelingen zitten voor wat betreft inkomen op een bestaansminimum. Als er op welke manier dan ook voor versoering wordt gekozen raakt dat deze doelgroep voelbaar. Ook bestaat het gevaar van een waterbedeffect. Op het moment dat deze regelingen wegvallen, wordt de kans groter dat inwoners een beroep moeten doen op regelingen als schuldhulpverlening of de basisvoorzieningen Jeugdhulp of Wmo.

Wmo

Als het niet haalbaar is om een ondersteuningsvraag in de basisvoorziening (voorliggende voorzieningen en een groot deel van de huidige OB) op te pakken zal een deel van de inwoners een beroep blijven doen op maatwerk en een aanvraag indienen bij de gemeente.

De inwoners die voor Wmo een beroep blijven doen op de gemeente voor individuele of groepsgewijze ondersteuning ontvangt dit mogelijk met een hogere financiering omdat zij in beeld komen vanwege hun forsere problematiek of complexere hulpvraag, dit is in de basisvoorziening dan al vastgesteld.

Als de basisvoorziening voor specifieke doelgroepen, zoals de multi-probleem huishoudens, NAH en de zwaardere GGZ-problematiek onvoldoende is, worden deze met een 'fixed budget' financiering ondergebracht worden bij preferente aanbieder(s). Maatschappelijk effect: wanneer je kiest voor een meer groepsgerichte of doelgroepgerichte aanpak bereik je meer inwoners in minder tijd en met minder personeel. Er is zoals hierboven gesteld een risico dat als de aanbieder niet kan voldoen aan de gewenste ontwikkeling op de gestelde KPI's, we dan alsnog alternatieven moeten financieren.

Dit kan een maatschappelijk effect hebben. Hoe dragen we er zorg voor dat er geen 'nieuwe' scheidingen ontstaan voor onze inwoners binnen hun zorglijn? Tevens kan het ervoor zorgen dat er een toename is van zorgmijders, omdat men niet wil deelnemen in de wijk. Problematiek blijft hierdoor ongezien/onbegeleid en kan hierdoor verergeren en zorgen voor maatschappelijke overlast.

Voor voorzieningen als hulpmiddelen, woningaanpassingen en vervoer is het niet haalbaar om dit op wijkniveau te organiseren en zal dit lokaal/centraal blijven. De contracten lenen zich er niet voor om dit op kleinere schaal te organiseren. (Regionaal) vervoer gaat over de wijken heen. Hulpmiddelen hebben centrale depots zodat ze hergebruikt kunnen worden. Hoe groter de schaal, hoe goedkoper. En voor woningaanpassingen zijn er geen contracten en wordt er per individuele vraag gekeken naar de gunstigste aanbieder.

Huishoudelijke ondersteuning

In het Nieuwe Hengelo's model wordt vanuit de betrokkenheid bij de burger op wijkniveau gekeken naar alternatieven en bundeling van ondersteuningsvormen. Het bieden van de huishoudelijke ondersteuning gekoppeld aan overige ondersteuning in de wijk kan mogelijk als voordeel hebben dat "taken" pragmatisch verdeeld worden over begeleiding en huishoudelijke ondersteuning. Hierbij moet opgemerkt worden dat huishoudelijke ondersteuning de goedkoopste vorm van ondersteuning is, het risico bestaat afhankelijk van inhoudelijke keuzes dat huishoudelijke ondersteuning, gecombineerd met een vorm van begeleiding, duurder wordt als gevolg van gevraagde expertise bij begeleiding. Het college wil eerst een onderzoek om te vast te stellen of het organiseren van HO op wijkniveau kostenbesparend is. Het inzetten van powerfull aging of reablement kan wel groepsgewijs georganiseerd worden op wijkniveau.

NB. In dit scenario is een kostenreductie op huishoudelijke ondersteuning in het kader van taakgericht inkoop voor Wmo in financiële zin in de doorrekening bij onderdeel Voorliggend meegenomen.

Maatwerk Jeugd

In scenario 2 leggen we de nadruk op de basisondersteuning. De basisondersteuning biedt hulp aan kinderen en ouders in de wijk bij (complexe) opvoed- en opgroevragen. Anderzijds draagt het bij aan het versterken van het leefklimaat in wijken om daar het gewone opvoeden en opgroeien te versterken. Hoe meer dat het gewone opvoeden en opgroeien gerealiseerd kan worden hoe minder, specialistische zorg ingezet hoeft te worden.

Dit vraagt om een andere governance en besturingsfilosofie; we organiseren met een beperkt aantal partijen de basisondersteuning en specialistische jeugdhulp afgeleid van onze (wijk)opgaven. We maken gebruik van een 'fixed' budget en een hierbij passende bekostiging gericht op de populatie in de wijk. Hiermee streven we onder andere naar betaalbare ondersteuning, voldoende ruimte voor professionals om de juiste keuzes te kunnen maken en minimale administratieve belasting. Zakelijk partnerschap gebaseerd op een goede langdurige samenwerking is hierbij de manier om te sturen op de gewenste transformatie, zowel voor lokaal als voor regionaal ingekochte ondersteuning gaan we dit steviger vorm geven. Goede sturing vanuit gemeenten door scherp geformuleerde kaders en randvoorwaarden blijkt voor jeugdzorgorganisaties een belangrijke voorwaarde om het gemeentelijke beleid ook daadwerkelijk uit te (kunnen) voeren. Kritische succesfactoren zijn hierin o.a. een gezamenlijke grondhouding gericht op onze waarden, samenwerking, co-creëren, monitoren, leren en reflecteren. Gemeenten die erin slagen om een goede relatie op te bouwen met jeugdzorgorganisaties kiezen voor een mix van afdwingen en samenwerken op basis van duidelijkheid en transparantie. Voorwaarde en mogelijk risico is dat we als gemeente tijdig dienen uit te zoeken of datgene wat we willen ook goed uitvoerbaar is voor betrokken organisaties en of er voldoende draagvlak voor is (Jansen, 2022 'Steering Towards Transformation Of Youth Care').

Om vorm te geven aan de basisondersteuning organiseren we per wijk een team met gezinswerkers die werken volgens een standaard aanbod afgestemd op specifieke problematiek van kinderen en gezinnen in de wijk. Gezinswerkers die werken vanuit de leefwereld van het gezin, want gezinnen hebben namelijk zelden vraagstukken die op zichzelf staan en die je niet op zichzelf staand moet willen oplossen. Daarnaast organiseren we de specialistische jeugdhulp in de wijk (school, huisarts etc.) en aanvullend op de basisondersteuning. Voor sommige jeugdigen blijft verblijf noodzakelijk, we richten ons op verblijf zo thuis mogelijk (pleegzorg/gezinshuizen) en gaan door zakelijk partnerschap en meer focus te leggen op (goedkopere) alternatieven sturen op verminderen van instroom en versnellen van uitstroom bij verblijf in een jeugdhulporganisatie. Hierbij maken we onder andere gebruik van de werkwijze toekomstplannen en de doorbraakmethode. Daar waar bij verblijf extra ondersteuning nodig is zal een groepsgerichte aanpak het uitgangspunt zijn.

Van invloed hierop is de nog verder vorm te geven Hervormingsagenda Jeugd (2022-2028) welke moet leiden tot verbetering van de hulpverlening en een financieel beheersbaar en duurzaam jeugdinstelstel. De Hervormingsagenda zal zich onder andere gaan uitspreken over de reikwijdte van de jeugdhulp, preventie en regionalisering. Risico is dat specialistische jeugdhulp verplicht regionaal ingekocht dient te worden en we minder lokale vrijheid hebben om bovenstaand plan vorm te geven, waarin zowel de basisondersteuning als de specialistische jeugdhulp idealiter bij een beperkt aantal (lokale) partijen belegd moet worden.

Doorrekening Scenario 2

Doorrekening			
Jeugd	€	2023	€ 765.000
		2024	€ 524.000
		2025	€ 1.624.000
		2026	€ 1.704.000

Doorrekening			
Wmo	€	2023	€ -50.000
		2024	€ 591.000
		2025	€ 3.237.400
		2026	€ 5.520.800

Doorrekening			
W&I	€	2023	€ 429.000
		2024	€ 880.000
		2025	€ 880.000
		2026	€ 880.000

Totaal Scenario 2	€	2023	€ 1.144.000
		2024	€ 1.995.000
		2025	€ 5.741.000
		2026	€ 8.104.000

Iedereen krijgt in zijn leven te maken met tegenslagen en problemen. De gemeente wil inwoners zo vroeg mogelijk ondersteunen en helpen, om te voorkomen dat beginnende klachten en problemen verergeren. Daarbij werkt de gemeente samen met veel partners in de stad. Zoals school, de huisarts, de sportvereniging en het wijkcentrum. Op al deze locaties kunt u terecht met uw vraag. Maakt u zich zorgen of heeft u ergens last van? Twijfel niet en maak gebruik van deze locaties en mensen. Zij helpen u graag verder en vooruit. Zo zorgen we samen voor een gezonder en gelukkiger Hengelo!

Voorkomen is beter dan genezen.

Als je ergens tijdig bij bent, kun je erger voorkomen. Vaak zijn oplossingen heel dichtbij. Meestal kunnen familie, vrienden, kennissen en burens de hulp geven die nodig is. Lukt het niet om uw problemen op die manier op te lossen? Dan zijn er overal in Hengelo instanties en organisaties die u verder kunnen helpen. Uw huisarts, de schoolzorgondersteuner op school, de coach op de sportvereniging, de vertrouwenspersoon op uw werk. Allemaal zijn ze opgeleid en getraind om uw vraag of problemen samen met u te verkennen, waarna ze u graag helpen met het vinden van een geschikte oplossing.

Problemen horen bij het leven

Uit onderzoek weten we dat mensen zich vaak schamen over sommige problemen. Bijvoorbeeld als er financiële zorgen zijn. Of als de opvoeding moeizaam verloopt en er thuis vaak strijd is. Mensen die in die situaties zitten, denken vaak dat het 'vanzelf wel beter wordt', of proberen de problemen zo lang mogelijk te negeren en weg te stoppen. Herkent u zich hierin? Weet dan dat u niet alleen bent! Bijna iedereen krijgt in zijn leven te maken met vergelijkbare problemen en vragen. Het verschilt wel in de manier waarop mensen met hun problemen omgaan. Mensen die

vroegtijdig hulp inschakelen komen sneller, beter én sterker door de situatie heen. Blijf dus niet te lang rondlopen met uw vraag, maar trek aan de bel! Daar zijn we voor!

Waar kunt u terecht met uw vraag?

In Hengelo is er een breed netwerk van professionals, die u allemaal verder kunnen helpen. Het maakt niet uit of u uw vraag aan de huisarts, het wijkcentrum of de school stelt. De mensen daar helpen u uiteindelijk het juiste adres te vinden. Vaak zal het daarbij gaan om een gratis voorziening, dicht bij u in de buurt. Mocht u onverhoopt toch meer specialistische hulp nodig hebben, dan helpt de gemeente Hengelo u verder.

(Tijdelijk) meer ondersteuning nodig?

De gemeente Hengelo biedt als dat nodig is ondersteuning:

- Bij het zoeken naar werk en inkomen (participatiewet),
- Bij zwaardere problemen met opvoeden en opgroeien (jeugdwet) en
- omdat u door een beperking, ziekte of uw leeftijd niet alles zelf kunt doen (Wmo).

De gemeente gaat met u in gesprek om te beoordelen of u écht aanvullende hulp nodig heeft. Vervolgens maakt u daar concrete afspraken over.

Scenario 3 – Geleide transformatie

Basisfilosofie: zo vroeg mogelijk erbij, fors investeren in preventie. Focus op waar het meeste financieel effect is te halen. In combinatie met normaliseren en versoberen. Effect op langere termijn dan scenario 1. Nieuw regime voor nieuwe instroom

Kernwoorden: Vol op preventie, focus op doelgroep, follow the money, investeren, Aansluiten bij ijslandsmodel, Fasegewijze invoering basisvoorziening, stapsgewijs zachte landing bestaande cliënten, sociale basis inzetten en vergroten

Boodschap– *aan het begin van elk scenario vindt u de fictieve folder, om een beeld te schetsen op welke wijze de gemeente met haar inwoners zou communiceren, in het geval dat scenario gekozen wordt. Hieronder nog even kort die centrale boodschap*

Voorkomen is beter dan genezen.

Iedereen krijgt in zijn leven te maken met tegenslagen en problemen. Als je ergens tijdig bij bent, kun je erger voorkomen. Vaak zijn oplossingen heel dichtbij. Meestal kunnen familie, vrienden, kennissen en burens de hulp geven die nodig is. Lukt het niet om problemen op die manier op te lossen? Dan zijn er overal in Hengelo instanties en organisaties die mensen verder kunnen helpen. De huisarts, de schoolzorgondersteuner op school, de coach op de sportvereniging, de vertrouwenspersoon op het werk. Allemaal zijn ze opgeleid en getraind om vragen of problemen samen met de mensen te verkennen, waarna ze graag helpen met het vinden van een geschikte oplossing.

Problemen horen bij het leven

Uit onderzoek weten we dat mensen zich vaak schamen over sommige problemen. Bijvoorbeeld als er financiële zorgen zijn. Of als de opvoeding moeizaam verloopt en er thuis vaak strijd is. Mensen die in die situaties zitten, denken vaak dat het 'vanzelf wel beter wordt', of proberen de problemen zo lang mogelijk te negeren en weg te stoppen. We vinden het belangrijk om te benadrukken dat mensen hierin niet alleen zijn. Bijna iedereen krijgt in zijn leven te maken met vergelijkbare problemen en vragen. Het verschilt wel in de manier waarop mensen met hun problemen omgaan. Mensen die vroegtijdig hulp inschakelen komen sneller, beter én sterker door de situatie heen.

Waar kunnen mensen terecht met hun vraag?

In Hengelo is er een breed netwerk van professionals, die mensen allemaal verder kunnen helpen. Het maakt niet uit of men de vraag aan de huisarts, het wijkcentrum of de school stelt. De mensen daar helpen ze uiteindelijk het juiste adres te vinden. Vaak zal het daarbij gaan om een gratis voorziening, dichtbij de mensen. Mocht men onverhoopt toch meer specialistische hulp nodig hebben, dan helpt de gemeente Hengelo deze mensen verder.

(Tijdelijk) meer ondersteuning nodig?

De gemeente Hengelo biedt als dat nodig is ondersteuning:

- Bij het zoeken naar werk en inkomen (participatiewet),
- Bij zwaardere problemen met opvoeden en opgroeien (jeugdwet) en
- omdat men door een beperking, ziekte of de leeftijd niet alles zelf kunnen doen (Wmo).

De gemeente gaat met de mensen in gesprek om te beoordelen of ze écht aanvullende hulp nodig heeft. Vervolgens maakt de gemeente en de inwoner daar concrete afspraken over.

Algemeen

Waar bij Jeugd en Wmo een goede sociale basis instroom in duurdere vormen van ondersteuning kan voorkomen, gaat dat niet op voor Werk & Inkomen. Iemand die recht heeft op een uitkering, heeft recht op een uitkering. Wel proberen we in het kader van preventie de instroom in de bijstand te beperken door een nadrukkelijke voorlichting over rechten en plichten van de bijstand voorafgaand aan de aanvraag. Daarnaast

onderzoeken we zo snel mogelijk bij de aanvraag op alle mogelijke manieren of iemand richting werk kan om zodoende op eigen kracht in een inkomen te voorzien. Eenmaal in de bijstand proberen we door een gerichte doelgroepen aanpak onze inwoners sneller en efficiënter te laten uitstromen uit de uitkering.

We verhogen het kostenbewustzijn bij onze inwoners, maar ook bij de professionals die werkzaam zijn in de uitvoering van het sociaal domein. We moeten er als gehele samenleving meer bewust van zijn dat 1 pot geld maar 1 keer uitgegeven kan worden. Dit doen we enerzijds door inzicht te geven in het investeringsbudget en hiermee een verantwoordelijkheidsgevoel en bewustzijn te creëren. We laten inwoners letterlijk zien in de afgegeven beschikking wat de hulp en/of ondersteuning kost. Anderzijds investeren we in het uitvoeren van een kosten-batenanalyse door professionals in het sociaal domein (intern en bij onze partners). Hier zetten we op in bij huidige professionals, maar ook bij de professionals van de toekomst, door intensief samen te werken met de opleidingsinstituten (ROC van Twente, Saxion, UT, Windesheim) en de kosten-batenanalyse toe te voegen in het curriculum van de opleiding(en). Dit kan gevolgen hebben voor het werkplezier van hulpverleners, die niet voor niets voor een ‘zorgend’ beroep hebben gekozen.

In Hengelo hebben we in 2025 een veiligheidsketen die efficiënt en effectief met elkaar samenwerkt ten behoeve van onze jeugdigen en gezinnen. Voor het vereenvoudigen en voorkomen van dubbelingen van deze keten sluiten we regionaal, via de gelden van de centrumgemeente Enschede, aan bij de landelijke lijn “het toekomstscenario kind- en gezinsbescherming” dat per 2026 op de planning staat.

Daarnaast gaan we er lokaal voor zorgen dat we voldoende inzet hebben voor onderzoek en toetsing om de grondige aanpak voor het tegen gaan van zorgfraude te intensiveren en ook daadwerkelijk kosten terug te vorderen.

Voorliggend Scenario 3

Wmo

Bij de geleide transformatie gaan we de basisvoorziening uitbreiden en een deel van de huidige maatwerkvoorzieningen hierin onderbrengen. De komende jaren wordt er in de wijken een sterke sociale basis neergezet waar inwoners toenemend gebruik van kunnen maken en waar maatwerk ingevlochten wordt. We streven naar een goed volledig voorliggend aanbod georganiseerd in de wijken wat ervoor zorgt dat het grootste gedeelte van de hulpvragen beantwoord kan worden. Het voorliggend veld bestaat dan uit een combinatie van professionals en vrijwilligers waardoor er een grotere doelgroep (denk ook aan doelgroep GGZ) kan worden bediend. De basisvoorziening is meer zichtbaar in de wijk. OB1 verdwijnt langzaam naar mate de basisvoorziening uitgebreid is en steviger staat. Voor enkele, specifieke doelgroepen wordt er nog een maatwerkvoorziening in de vorm van OB1 ingezet.

Wij kiezen voor een “fixed price” bekostiging. Een vast bedrag per jaar dat is terug te voeren naar de kenmerken en behoeften van de verschillende buurten, en op basis daarvan naar de inzet van de teams. De wijkteams worden getransformeerd zodat zij naast generieke ook specialistische zorg kunnen leveren. Deze manier van bekostigen biedt rust en financiële zekerheid bij aanbieders, maar wel met als risico dat meer mensen gebruik gaan maken van deze voorziening en dus mogelijk duurder gaat worden in de toekomst. Er zou voor gekozen kunnen worden om de basisvoorziening ook te kaderen en dus te versoberen.

Voor een bepaalde doelgroep cliënten die sterk gehecht zijn aan hun bestaande voorziening kan de wijziging onprettig zijn, omdat ze onzeker zijn van de kwaliteit van het alternatief dat we bieden. Dit betreft voornamelijk de oudere doelgroep. Deze groepen zullen deels natuurlijk uitstromen de komende jaren en deels zullen deze stapsgewijs over moeten gaan naar een voorliggende voorziening.

Voorliggend Jeugd

In scenario 3 gaan we dubbelingen, waarbij inwoners zowel individuele- als groepsbegeleiding ontvangen, voorkomen en afbouwen. De voorkeur hierin is bij dubbelingen zoveel mogelijk op groepsbegeleiding in te zetten en zo min mogelijk in de individuele begeleiding. Hiermee richten we ons meer op doelgroepen en preventie. Daarnaast willen we er naartoe werken dat we binnen jeugd geen OB1 meer gaan indiceren, zowel individueel als groepsgericht. Voor deze indicaties zoeken we waar echt noodzakelijk een andere passende oplossing in het voorveld. Het anders organiseren van de voorliggende voorzieningen in de wijk(en), maakt dat we zo vroeg mogelijk al gebruik maken van onze voorliggende voorzieningen.

Dit betekent wel dat de voorliggende voorzieningen mogelijk meer onder druk komen te staan. Denk hierbij bijvoorbeeld aan verenigingen die een extra toestroom van leden moeten kunnen opvangen. Daarnaast verwachten wij ook meer van de voorliggende voorzieningen, omdat we bepaalde geïndiceerde zorg (waaronder OB1) in de toekomst hier willen wegzetten. Dit vraagt samen (door)ontwikkelen en leren van elkaar met partners, zoals het BSO+ traject.

Preventie Scenario 3

Werk & Inkomen

Preventie met de focus op normaliseren bij Werk & Inkomen betekent dat we de instroom in de bijstand proberen te beperken. Dit doen we door een nadrukkelijke voorlichting over rechten en plichten van de bijstand, voordat er überhaupt een aanvraag is ingediend. Als inwoners zich toch melden voor een uitkeringsaanvraag, onderzoeken we in eerste instantie op alle mogelijke manieren of iemand richting werk kan om zodoende op eigen kracht in een inkomen te voorzien. Het arbeidspotentieel is dan ook niet alleen bij de aanvraag van een bijstandsuitkering onderwerp van gesprek, maar krijgt (nog) meer dan nu ook aandacht bij een aanvraag Wmo, Jeugd en schuldhulpverlening. De huidige arbeidsmarkt biedt hiervoor ook mogelijkheden. Bovendien heeft werk een preventieve werking, het is de kortste weg uit de ondersteuning en het biedt inwoners perspectief.

Echter niet voor alle inwoners is werk op dit moment een reële optie. Als een inwoner zich meldt voor een ondersteuningsaanvraag, kan een gesprek over werk ervaren worden dat de vraag om ondersteuning niet goed gehoord is. Het focussen op eigen kracht terwijl een inwoner net de stap heeft gezet om ondersteuning te vragen, kan zelfs een negatief effect hebben op het proces waarin iemand zit. Daarnaast krijgen werkgevers kandidaten die mogelijk minder intrinsiek gemotiveerd zijn voor de hen aangereikte vacature en/of meer begeleiding vragen op de werkplek.

Een gezonde leefstijl draagt bij aan preventie op allerlei vormen van (gezondheids)zorg en ondersteuning. Voor inwoners die (tijdelijk) te weinig inkomsten hebben om voldoende boodschappen te doen in een reguliere supermarkt, zetten we in op een zogenoemde Super Sociaal. Super Sociaal is géén voedselbank en geeft géén producten gratis weg. Iedereen is zelf verantwoordelijk voor wat er wel of niet gekocht wordt. Super Sociaal is dus te vergelijken met een reguliere supermarkt, men betaalt alleen minder dan in een andere winkel en qua aanbod kunnen we gezonde(re) keuzes stimuleren.

De supermarkt opereert als een non-profit organisatie, dus zonder winstoogmerk. Voor de aanvoer en aankoop van de producten wordt gebruik gemaakt van financiële, materiële en immateriële steun van gemeente, sponsors, leveranciers, bedrijven en donateurs. Een dergelijke constructie is mogelijk concurrentie voor andere ondernemers in deze branche. Daarnaast is er een overlap met het aanbod dat de Voedselbank Midden Twente nu krijgt van diverse leveranciers.

De supermarkt is bestemd voor een bepaalde doelgroep, waardoor niet iedereen daar gezien wil worden. Bovendien levert het oprichten van een dergelijke supermarkt geen directe besparing op, maar gaat er vooral een preventieve werking vanuit (gezonde leefstijl).

Wmo

Door op een andere manier voor doelgroepen wonen en ondersteuning te organiseren, met out-of-the-box oplossingen te komen en de inzet van de Doorbraakmethode wordt geïnvesteerd op het voorkomen van het nodig zijn van de inzet van Wmo voorzieningen en mogelijk zelfs voorliggende voorzieningen.

De [Doorbraakmethode](#) ondersteunt ervoor dat er out-of-the-box oplossingen worden gefinancierd zonder dat dit past binnen de huidige producten. Dit kan voorkomen dat een cliënt (langdurig) ondersteuning nodig heeft. Het Mini Maatwerkbudget is er al om kleine problemen klein te houden, maar dit zou mogelijk uitgebreid kunnen worden om wat omvangrijkere problemen klein te houden of mogelijk zelfs op te lossen.

Samen & Anders is een uniek woonconcept waarbij huurders samenwonen en minimaal tien uur per maand aan wederkerigheidsactiviteiten besteden. Tijdelijk en langdurig kwetsbare mensen wonen in een gebouw samen met minder kwetsbare mensen. Hierbij wordt geprobeerd een evenwichtige samenstelling te vormen, de zogenaamde 'Magic Mix'. De gedachte hierachter is dat de huurders elkaar kunnen ondersteunen (de verdeling tussen draagkracht en draaglast, dragende en niet-dragende bewoners). Iedereen heeft zijn eigen kracht en kan op diverse vlakken iets betekenen voor een ander.

Preventie Jeugd

In scenario 3 zetten we vol in op preventie. Preventie in de breedste zin van het woord, dit omvat dus alle vormen van preventie (universeel, selectief en geïndiceerd). We werken toe naar een situatie waarin ieder kind (8 – 18 jaar, vrijetijdsaanbod start na afronden zwemlessen) bij een vereniging zit of passende vrijetijdsbesteding heeft na school. Op de lange termijn kan dit resulteren in vermindering van overlast jeugd en jeugdcriminaliteit, middelengebruik en gameverslaving onder jeugd (ingevulde tijd is geen klijertijd). Fysiek en mentaal gezondere leefstijl (minder psychiatrische en verslavingsproblematiek) onder jeugdigen en mogelijk hele families. Onder jongeren wordt minder eenzaamheid ervaren, en meer het gevoel van ergens ‘bij’ horen (IJslands model).

‘Het IJslandse preventiemodel is een aanpak gebaseerd op wetenschappelijke inzichten om middelengebruik (alcohol, tabak en drugs) door jongeren te voorkomen en welbevinden onder jongeren te verbeteren. Deze preventieaanpak is primair gericht op het creëren van een positieve leefomgeving, waarin jongeren gezond, veilig en kansrijk kunnen opgroeien.’

Forse inzet op preventie vraagt goede samenwerking met ons voorliggend veld. Denk hierbij aan verenigingen en clubs die een groter ledenaantal moet kunnen ontvangen. Daarnaast moeten ze ook meer in staat zijn om jeugdigen met een lichte ondersteuningsvraag op te nemen in de vereniging. De effecten hiervan zijn pas op de langere termijn zichtbaar.

Naast een passend vrijetijdsaanbod bieden we jongeren die als gevolg van de actualiteit in financiële problemen dreigen te raken laagdrempelig en vrijblijvend informatie en advies aan. Dit doen we in de vorm van een ‘geldbalie’.

Maatwerk Scenario 3

Werk & Inkomen

De beleving van werkloosheid en ondersteuningsafhankelijkheid is cultuur gerelateerd. Bijvoorbeeld een autochtone man op leeftijd beleeft e.e.a. anders dan een jonge vrouw met een migratieachtergrond. Dit vraagt om focus op en kennis van de doelgroep met een specifieke aanpak, vergelijkbaar met de werkwijze rondom jongeren en statushouders, met gespecialiseerde klantmanagers en in samenhang met Wmo en Jeugd. We zetten bovendien in op het benutten van mogelijk aanwezig arbeidspotentieel bij de doelgroep Wmo dagbesteding, zowel bij nieuwe instroom als bij het huidige bestand.

Door een gerichtere aanpak voelen inwoners zich meer gehoord en begrepen, maar bestaat het risico dat we inwoners ‘in hokjes plaatsen’.

Zeker voor het huidige bestand met een indicatie dagbesteding Wmo zal de stap richting werk in eerste instantie groot zijn en mogelijk onveilig voelen. Ook op het moment dat een nieuwe inwoner zich meldt met een ondersteuningsvraag kan de optie werk in plaats van ondersteuning als een minder passende oplossing voelen. Dit vraagt zorgvuldigheid.

De instanties die nu de dagbestedingsplekken aanbieden aan inwoners met een Wmo indicatie, ondervinden een negatief financieel effect doordat inwoners doorstromen naar een andere en zo mogelijk betaalde werkplek (al dan niet met ondersteuning). Zij zullen de financiële prikkel voelen om hun cliënten onder dezelfde voorwaarden op de huidige plek te houden.

Zoals gezegd is er binnen Werk & Inkomen, anders dan bij Jeugd en Wmo, in mindere mate sprake van beleidsvrijheid bij het uitvoeren van de wettelijke taken. Voor wat betreft het armoedebeleid hebben we wel lokale invloed op:

- de omvang van de doelgroep die we hiervan gebruik laten maken;
- de inhoud van de regelingen en;
- de hoogte van de bijdragen die we verstrekken.

De gemeente Hengelo heeft al jaren een adequaat niveau aan voorzieningen op het gebied van bijzondere bijstand en minimaregelingen voor inwoners met een inkomen tot 120% van het wettelijk sociaal minimum. Met als uitgangspunt dat de regelingen de participatie van alle Hengeloërs blijven ondersteunen. We hebben daarbij bijzondere aandacht voor kinderen. Binnen scenario 3 stellen we voor de bijzondere bijstand en

minimaregelingen (in mindere mate dan scenario 1) aan te passen met de focus op normaliseren, versoberen en eigen kracht. Dat kan op 2 manieren:

Variant a: versoberen en normaliseren

We vinden het bijvoorbeeld normaal dat je als ouder zelf de kinderwagen aanschaft, zelf kleding en schoenen koopt voor je kind, een oplossing zoekt om binnen je budget aan sport te doen en ook zelf rekening houdt met de aanschaf van een rollator of scootmobiel. Uiteraard houden we er rekening mee dat er mensen zijn die dat niet kunnen. Daarvoor hebben we regelingen. Ook gaan we de inhoud van de regelingen en de vorm waarin deze verstrekt worden versoberen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan het niet langer verstrekken van een kledingbon aan gezinnen met kinderen of het verstrekken van bijzondere bijstand voor een wasmachine enkel nog in de vorm van een lening.

Variant b: grootte doelgroep

Met een taakstelling op het budget voor bijzondere bijstand en minimabeleid maken we de doelgroep die van deze regelingen gebruik maakt kleiner door de inkomensgrens te verlagen naar 110% of zelfs 100%.

Bij deze varianten is aandacht nodig voor de mogelijke gevolgen. Inwoners die gebruik maken van deze regelingen zitten financieel op een bestaansminimum. Als we op welke manier dan ook voor versobering kiezen, raakt dat deze doelgroep voelbaar. Bovendien bestaat het gevaar van een waterbedeffect. Op het moment dat deze regelingen deels of voor een bepaalde groep wegvallen, vergroot je de kans dat deze inwoners op enig moment een beroep moeten doen op regelingen als schuldhulpverlening of de basisvoorzieningen Jeugdhulp of Wmo. In hoeverre dat daadwerkelijk aan de orde zal zijn is moeilijk voorspelbaar. In scenario 3 is de taakstelling kleiner dan bij scenario 2 en 3.

Wmo

In scenario 3 leggen we de nadruk op preventie, normaliseren, kijken scherper aan de toegang en maken we gebruik van bewezen effectieve interventies die op de lange termijn veel opleveren (zowel financieel als inhoudelijk).

Voor specifieke doelgroepen wordt de ondersteuning anders georganiseerd. We kijken scherper aan de toegang en individuele begeleiding wordt minder omdat er meer vanuit (doel)groep aangeboden wordt. Cliënten die voor het eerst een melding doen voor dagbesteding of individuele begeleiding worden eerst begeleid door een consulent (werkwijze Begr) met als doel om de hulpvragen snel in beeld te brengen en hier ook al gelijk mee aan de slag te gaan. Daarnaast ligt het doorverwijzen (en daarbij ondersteunen) naar voorliggend in de lijn en voor de hand. Hiermee voorkomen we de langere trajecten (daar waar de problematiek het toelaat) en het 'aanmodderen' door aanbieder vanwege langere indicaties. Ook het afschalen van ondersteuning zou via een nazorgtraject/waakvlamcontact kunnen door een consulent daarop in te zetten.

Daarnaast organiseren we de ondersteuning anders wanneer er sprake is van zowel individuele begeleiding als groepsbegeleiding. Waar mogelijk bieden we de individuele hulpvragen groepsgericht aan, waarmee de noodzaak voor individuele begeleiding beperkt wordt. Daarnaast gaan we grotendeels individuele hulpvragen verweven in de groepsbegeleiding. Dit vraagt wat van de aanbieder en mogelijk meer begeleiders op een groep maar de individuele begeleiding neemt hierdoor af.

In dit scenario kiezen we bewust voor een besparingspotentieel op de lange termijn. We kijken op financieel niveau waar het meeste effect te behalen valt. Bij scenario 2 kiezen voor een 'snelle verandering', bij scenario 3 nemen we ontwikkeltijd voor een geleide transformatie en een zachte landing voor onze inwoners. We pakken de verandering stapsgewijs in verschillende fases aan, zodat de overgang niet te groot is en we effecten kunnen monitoren.

*Voor voorzieningen als hulpmiddelen, woningaanpassingen en vervoer is het niet haalbaar om dit op wijkniveau te organiseren en zal dit lokaal/centraal blijven. De contracten lenen zich er niet voor om dit op kleinere schaal te organiseren. (Regionaal) vervoer gaat over de wijken heen. Hulpmiddelen hebben centrale depots zodat hulpmiddelen hergebruikt kunnen worden. Hoe groter de schaal, hoe goedkoper. En voor woningaanpassingen zijn er geen contracten en wordt er per individuele vraag gekeken naar de gunstigste aanbieder.

Maatwerk Jeugd

In scenario 3 leggen we de nadruk op preventie en normaliseren en maken we gebruik van bewezen effectieve interventies die op de lange termijn veel opleveren (zowel financieel als inhoudelijk). Een sterke inzet op preventie is in scenario 3 een voorwaarde om de sociale basis voor de jeugd vorm te geven. We werken toe naar een situatie waarin ieder kind (8 – 18 jaar, vrijetijdsaanbod start na afronden zwemlessen) bij een vereniging zit of passende vrijetijdsbesteding heeft na school. Op de lange termijn kan dit resulteren in vermindering van overlast gevende jeugd en jeugdcriminaliteit, middelengebruik en gameverslaving onder jeugd (ingevulde tijd is geen kliertijd). Een fysiek en mentaal gezondere leefstijl (minder psychiatrische en verslavingsproblematiek) onder jeugdigen en mogelijk hele families. Onder jongeren wordt minder eenzaamheid ervaren, waardoor de psychische problematiek afneemt.

De basisondersteuning biedt daarnaast hulp aan kinderen en ouders in de wijk bij (complexe) opvoed- en opgroevragen. Het draagt bij aan het versterken van het leefklimaat in wijken om daar het gewone opvoeden en opgroeien te versterken. Hoe meer het gewone opvoeden en opgroeien gerealiseerd kan worden, hoe minder specialistische zorg ingezet hoeft te worden.

Dat betekent dat we voor de basisondersteuning op zoek moeten naar wie onze partners zijn, en voor welke opgaven. Hier moeten we in gezamenlijkheid een stevige basisondersteuning op ontwikkelen, passend bij ons lange termijn perspectief. Risico hierin is dat het bij de partners ook echt als 'ons' perspectief gevoeld wordt, en niet een gedeeld beeld en verantwoordelijkheid wat mogelijk resulteert in minder draagvlak.

In dit scenario kiezen we bewust voor een besparingspotentieel op de lange termijn. We kijken op financieel niveau waar het meeste effect te behalen valt. Hier denken we bijvoorbeeld aan verblijf in een jeugdhulporganisatie waarbij we de focus leggen op duurzame alternatieven. Bij scenario 2 kiezen we voor een 'snelle verandering', hier nemen we ontwikkeltijd voor een geleide transformatie en een zachte landing voor onze inwoners. We pakken de verandering stapsgewijs in verschillende fases aan, zodat de overgang niet te groot is en we effecten kunnen monitoren.

Doorrekening Scenario 3

Doorrekening			
Jeugd	€	2023	€ 36.000
		2024	€ -205.000
		2025	€ -105.000
		2026	€ 475.000

Doorrekening			
Wmo	€	2023	€ -80.000
		2024	€ 1.078.000
		2025	€ 4.240.000
		2026	€ 5.672.000

Doorrekening			
W&I	€	2023	€ 137.000
		2024	€ 258.000
		2025	€ 258.000
		2026	€ 258.000

Totaal Scenario 3	€	2023	€ 93.000
		2024	€ 1.131.000
		2025	€ 4.394.000
		2026	€ 6.406.000

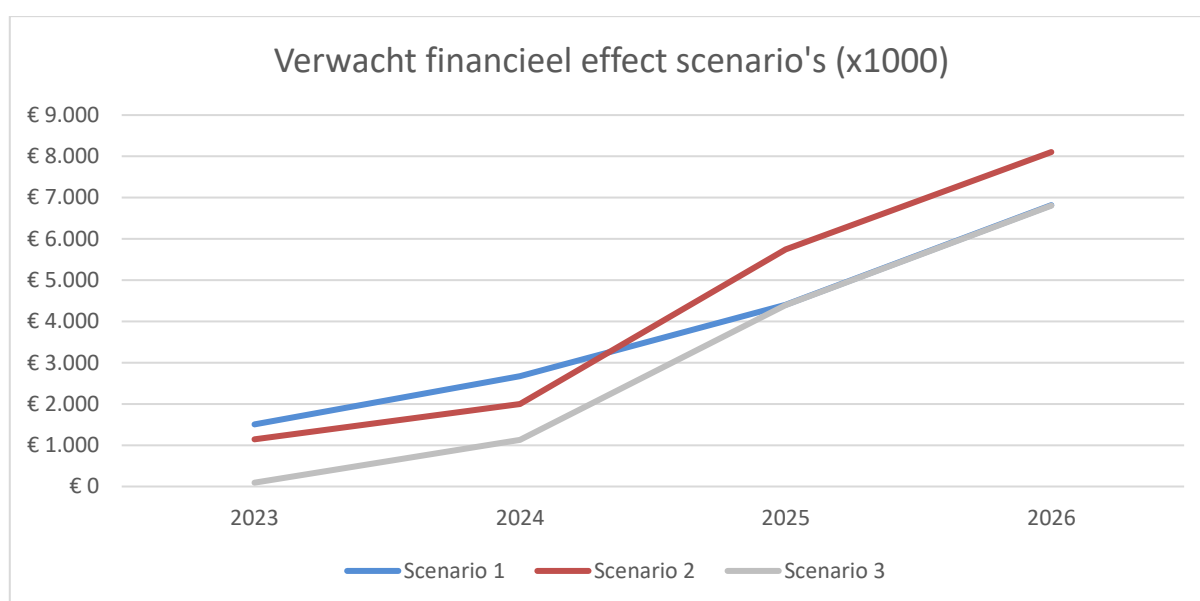
Scenario's op een rij

Elk scenario moet daarmee gezien worden als een denkrichting op met een financiële vingeroefening. Bij de doorrekening is uitgegaan van de ons bekende monitorgegevens en inschattingen van effecten van deze denkrichtingen. Daarnaast liggen onder de berekeningen van het besparingspotentieel deels aannames die enerzijds vanuit de praktijk gevalideerd moeten gaan worden en anderzijds nog een verdere verdieping vragen. Ook maken nog niet alle benodigde, incidentele investeringen onderdeel uit van deze berekeningen.

De financiële effecten zijn daarmee in deze fase globaal bekend. Voor de nadere uitwerking in een transformatieplan en de realisatie die daaruit volgt zal ook een investeringsparagraaf worden opgenomen.

Belangrijk: elk scenario is een uitgebalanceerd verhaal. Elke aanpassing op een onderdeel in het scenario heeft inhoudelijk en financieel effect op de andere onderdelen in dat scenario.

Onderstaand zijn de totalen van de scenario's naast elkaar gezet en in grafiek weergegeven.

		2023	2024	2025	2026
Scenario 1	€	€ 1.506	€ 2.677	€ 4.405	€ 6.817
Scenario 2		€ 1.144	€ 1.995	€ 5.741	€ 8.104
Scenario 3		€ 93	€ 1.131	€ 4.394	€ 6.406

Afkortingen en begrippenlijst

Afkortingen

BSO+ BSO+ biedt buitenschoolse opvang met wat extra's. Veel Hengelose kinderen gaan naar de buitenschoolse opvang (BSO). Maar voor sommige kinderen is de standaard BSO minder geschikt. Zij hebben meer begeleiding of extra aandacht nodig. Voor die kinderen is er de BSO+.

GI's Gecertificeerde Instellingen

GGZ Geestelijke Gezondheid Zorg

HO Huishoudelijke Ondersteuning

KPI's Kritieke Prestatie-Indicatoren

NAH Niet Aangeboren Hersenletsel

OB1 Ondersteuningsbehoefte 1, (inwoner heeft behoefte aan ondersteuning bij dagelijkse handelingen en vaardigheden)

OB2 Ondersteuningsbehoefte 2 (inwoner heeft behoefte aan ondersteuning bij dagelijkse handelingen en vaardigheden en in het voeren van de regie)

SWB Het werk- leerbedrijf Midden Twente, om mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt op te leiden om weer volwaardig mee te doen in de maatschappij..

UWV UWV verzorgt de uitvoering van werknemersverzekeringen en biedt arbeids markt- en gegevensdienstverlening.

VTT Veilig Thuis Twente
Begrippen

Begrippen

Ambulante begeleiding

Een ambulant begeleider is iemand die cliënten in hun eigen omgeving helpt om zo zelfstandig mogelijk te blijven functioneren.

Basis voorziening

Basisvoorzieningen zijn die voorzieningen, die voor een ieder die daaraan behoefte heeft, beschikbaar en in redelijkheid bereikbaar moeten zijn en die door het Rijk bekostigd worden. Voorbeelden zijn het consultatiebureau, huisartsen, onderwijs, verloskundigen, sportclubs, peuterspeelzalen.

Basis zorg

Betekenis Basiszorg (betekenis-definitie.nl)

Hierbij wordt vaak verwezen naar zorg door huisarts, lichaamsverzorging etc. Suggestie om deze term niet te gebruiken!

Caseload

Het aantal klanten dat een klantmanager ondersteunt.

Doelgroepenaanpak

Mensen met dezelfde kenmerken worden op een eenzelfde / eenduidige manier ondersteund.

Doorbraakmethode

Voor huishoudens die meer problemen hebben dan ze kunnen tellen, werkt onze verzorgingsstaat vaak onbedoeld belemmerend, in plaats van helpend. Soms is een uitzondering op de regels nodig: een doorbraak. De Doorbraakmethode geeft professionals instrumenten om maatwerk makkelijker, beter en goedkoper te

maken. De Doorbraakmethode is een beproefde manier van werken langs steeds dezelfde zes processtappen, waarmee een sociaal professional makkelijk en onderbouwd maatwerk kan leveren in het sociaal domein.

Fixed Budget

We sturen met de preferente partner(s) op impact en doelen en minder op activiteiten en uren. Er is een duidelijk afbakening in financiële en inhoudelijke verantwoordelijkheid tussen gemeente en aanbieder(s).

Follow the Money

Een uitdrukking die weergeeft dat gebeurtenissen vaak te verklaren zijn door de geldstromen te volgen en te kijken welke partijen ervan profiteren c.q. betalingen hebben verricht.

Geldbalie

Naast een passend vrijetijdsaanbod bieden we jongeren die als gevolg van de actualiteit in financiële problemen dreigen te raken laagdrempelig en vrijblijvend informatie en advies aan. Dit doen we in de vorm van een 'geldbalie'

Generieke zorg

generiek = voor alle gevallen geldend.

Mensen met het zelfde probleem of met dezelfde vraag worden op een zelfde manier geholpen.

Gewone leven

Het gewone leven als uitgangspunt gaat uit van zelfredzaamheid en samenredzaamheid. De aanpak sluit aan op de kansen en bedreigingen resp. de mogelijkheden en beperkingen van inwoners en hun omgeving en maakt gebruik van wat mensen zelf kunnen en willen.

Governance

Governance kan algemeen worden beschreven als 'het uitvoeren van beleid, controle, macht, regels en principes van organisaties.

Groepsgerichte ondersteuning / Groepsbegeleiding

Groepsgerichte ondersteuning is gericht op contacten en een betekenisvolle invulling van de dag, het bieden van activiteiten met als doel het aanbrengen van structuur, sociale participatie, het zoveel mogelijk handhaven van de zelfredzaamheid en cognitieve vaardigheden, het voorkomen van sociaal isolement en het ontlasten van mantelzorger

Hervormingsagenda Jeugd

Het ministerie van VWS, zorgaanbieders, cliënten(vertegenwoordigers), professionals en de VNG stellen samen de Hervormingsagenda Jeugd 2022-2028 op. Het huidige jeugdstelsel is niet houdbaar. Daarom werken deze 5 partijen – de vijfhoek - aan de Hervormingsagenda om de hulpverlening te verbeteren en het jeugdstelsel beter beheersbaar te maken. De Hervormingsagenda Jeugd komt voort uit de bestuurlijke afspraken die de VNG en het rijk op 2 juni 2021 over de jeugdhulp hebben gemaakt. Hierbij is de uitspraak van de Commissie van Wijzen het uitgangspunt.

IJslandsmodel

het IJslandse preventiemodel, met als doel het creëren van een gezonde omgeving waarin jongeren kunnen opgroeien en zo middelengebruik tegen te gaan en welbevinden te verbeteren. Dit wordt met name gedaan door jongeren te stimuleren gezondere keuzes te maken door het bieden van alternatieven. Deze preventieaanpak is primair gericht op het creëren van een positieve leefomgeving, waarin jongeren gezond, veilig en kansrijk kunnen opgroeien

Indicatie / geïndiceerde zorg

(letterlijk: aanwijzing): een aanwijzing dat er een (ondersteunings)traject ingezet moet/ kan worden voor een aandoening, ziekte of klacht van de patiënt. Er kan een indicatie zijn voor een behandeling, aanvullend onderzoek of verwijzing (bijvoorbeeld naar een (andere) specialist of ondersteuningstraject).

Jongeren perspectief fonds

Een stichting zonder winstoogmerk, die zich samen met gemeenten inzet om zoveel mogelijk jongeren in Nederland schulden(zorg)vrij te maken en nieuw perspectief te bieden. Achterliggende gedachte is dat goede samenwerking tussen publiek en private partijen bijdraagt aan het schulden(zorg)vrij maken van jongeren.

KickStart

Deze aanpak is al effectief gebleken voor jongvolwassenen (Kickstart). De consulent gaat direct met de hulpvraag aan de slag, begeleidt naar een voorliggende voorziening. Als dit niet meteen mogelijk is, biedt hij/zij eerst kortdurend ondersteuning of verwijst naar een maatwerkvoorziening bij een langduriger ondersteuningsnoodzaak.

Maatwerk / maatwerkvoorziening

Hulp afgestemd op de persoonlijke situatie van een inwoner. Een maatwerkvoorziening is geen medische hulp.

Voorbeelden van maatwerkvoorzieningen zijn:

- vervoersvoorziening;
- individuele begeleiding;
- beschermde woonplek;
- dagbesteding op maat;
- aanpassingen in de woning (bijvoorbeeld een traplift of een verhoogd toilet).
- Een hulpmiddel
- respijtzorg;
- ondersteuning van mantelzorgers;
- huishoudelijke hulp (zoals hulp bij het opruimen, schoonmaken en ramen zemen);

Magic-Mix:

Zie Samen & Anders

Normaliseren

Een proces dat erop is gericht om iets meer 'normaal' te maken. Iedereen ervaart op bepaalde momenten in zijn of haar leven een bepaalde vorm van kwetsbaarheid. Dit is lastig, maar hoort bij het dagelijks leven. Onnodig problematiseren en 'etiketteren' wordt tegengegaan.

Populatiebesteding

Bij populatiebesteding geeft de gemeente alle betrokken aanbieders samen één budget om een maatschappelijke opdracht voor een bepaalde groep inwoners te realiseren. Voordeel is dat je één vast bedrag reserveert en dat organisaties gestimuleerd worden om samen te werken en resultaten te halen. Hoe ze het doen, bepalen ze zelf. Het resultaat is wat telt voor de gemeente.

Powerfull aging

Een training 'krachtig ouder worden'. Opstaan vanuit een stoel, traplopen, klusjes in en om het huis of soepel van de fiets stappen. Het lijken eenvoudige handelingen, maar dat zijn ze niet altijd als je een dagje ouder wordt. Een training powerful ageing kan dan helpen. Onder leiding van bijvoorbeeld een fysiotherapeut doen ouderen die hen meer kracht moeten geven. Op die manier leren ze makkelijker in en om het huis te bewegen, zonder angst om te vallen.

Preferente partners

Partners waarmee we een voorkeursrelatie hebben. Een beperkt aantal partners waarmee we afspraken hebben ten aanzien van het uitvoeren van bepaalde taken voor een bepaalde tijd.

Preventie

Preventie is voorkomen dat er problemen ontstaan door van tevoren in te grijpen.

Preventie is het geheel van doelbewuste initiatieven die anticiperen op risicofactoren (= handelen voordat het probleem ontstaat) en ageren wanneer eerste signalen zich ontwikkelen en de problematiek aan het ontstaan is.

Reablement

Reablement is een manier om samen met een oudere te werken aan herstel van zijn leven en zelfredzaamheid. Het heeft als doel om mensen zo onafhankelijk mogelijk te maken van zorg. Met als uitgangspunt: zoveel mogelijk en zo lang mogelijk (weer) zelf blijven doen.

Samen & Anders en de Magic-Mix

Samen & Anders is een uniek woonconcept waarbij huurders samenwonen en minimaal tien uur per maand aan wederkerigheidsactiviteiten besteden. Tijdelijk en langdurig kwetsbare mensen wonen in een gebouw samen met minder kwetsbare mensen. Hierbij wordt geprobeerd een evenwichtige samenstelling te vormen, de zogenaamde 'Magic Mix'. De gedachte hierachter is dat de huurders elkaar kunnen ondersteunen (de verdeling tussen draagkracht en draaglast, dragende en niet-dragende bewoners). Iedereen heeft zijn eigen kracht en kan op diverse vlakken iets betekenen voor een ander.

Sociale basis

De sociale basis bestaat uit wat bewoners met en voor elkaar doen en de meer professionele, georganiseerde sociale basisvoorzieningen. Sociale basisvoorzieningen raken aan alle aspecten van het dagelijkse leven: ontmoeting, onderwijs, opvoeding, werk, gezondheid, wonen, bewegen, cultuur en veiligheid. Deze voorzieningen zijn laagdrempelig, iedereen kan er gebruik van maken. Voor veel sociale basisvoorzieningen is de gemeente primair verantwoordelijk (wettelijk en financieel). Het gaat over sociale voorzieningen, bewonersinitiatieven en vrijwillige inzet die er aan bijdragen dat mensen prettig samenleven en iedereen gewoon mee kan doen. Hierbij is er extra aandacht voor bewoners met een (tijdelijke) kwetsbaarheid. In de visie staat hoe de samenwerking in de wijk versterkt gaat worden, zodat Utrechters gewoon mee kunnen doen en zolang mogelijk zelfstandig thuis kunnen wonen.

Super Sociaal

Voor inwoners die (tijdelijk) te weinig inkomsten hebben om voldoende boodschappen te doen in een reguliere supermarkt, zetten we in op een zogenoemde Super Sociaal. Super Sociaal is géén voedselbank en geeft géén producten gratis weg. Iedereen is zelf verantwoordelijk voor wat er wel of niet gekocht wordt. Super Sociaal is dus te vergelijken met een reguliere supermarkt, men betaalt alleen minder dan in een andere winkel en qua aanbod kunnen we gezonde(re) keuzes stimuleren. De supermarkt opereert als een non-profit organisatie, dus zonder winstoogmerk.

Specialistische zorg

Zorg die naar doorverwijzing of een indicatie wordt gegeven aan een inwoner/cliënt.

Voorliggend veld

Het voorliggende veld staat voor het totaal aan algemene voorzieningen dat beschikbaar is in een wijk of gemeente. Het gaat dus om alle voorzieningen voor (hulp)vragen zonder indicatie. Mensen hebben geen doorverwijzing nodig om gebruik te kunnen maken van een voorliggende voorziening.

Voorliggende voorzieningen

een voorziening die snel, tijdelijk en incidenteel voor iedereen beschikbaar is op het moment dat hulp nodig is. Bijvoorbeeld een buurthuis, ontmoetingsruimte voor mensen die eenzaam zijn, maatschappelijke opvang, boodschappenservice, maaltijdverzorging, een vrijwilligersorganisatie, etc. Als de gemeente een goede oplossing kan bieden met een algemene voorziening, dan komen mensen niet in aanmerking voor een individuele voorziening (maatwerkvoorziening). De gemeente mag een bijdrage vragen voor het gebruik van deze algemene voorziening.

Wijkhuizen

Met drie centrale plekken in Hengelo, een breed activiteitenprogramma, passende ondersteuning en in samenwerking met verschillende professionele en vrijwilligersorganisaties geeft Wijkkracht een invulling aan de vrij toegankelijke voorzieningen in Hengelo voor ouderen en mensen met een licht verstandelijke beperking. Professionals en vrijwilligers van Wijkkracht zijn aanwezig om bezoekers te ontvangen en waar nodig te ondersteunen. Zij weten mensen met elkaar te verbinden en kennen de voorzieningen in Hengelo zodat ze, als het nodig is, mensen direct doorverwijzen naar de juiste plek.